

REPUBLIC
OF
SOUTH AFRICA

REPUBLIEK
VAN
SUID-AFRIKA

Government Gazette Staatskoerant

Vol. 369

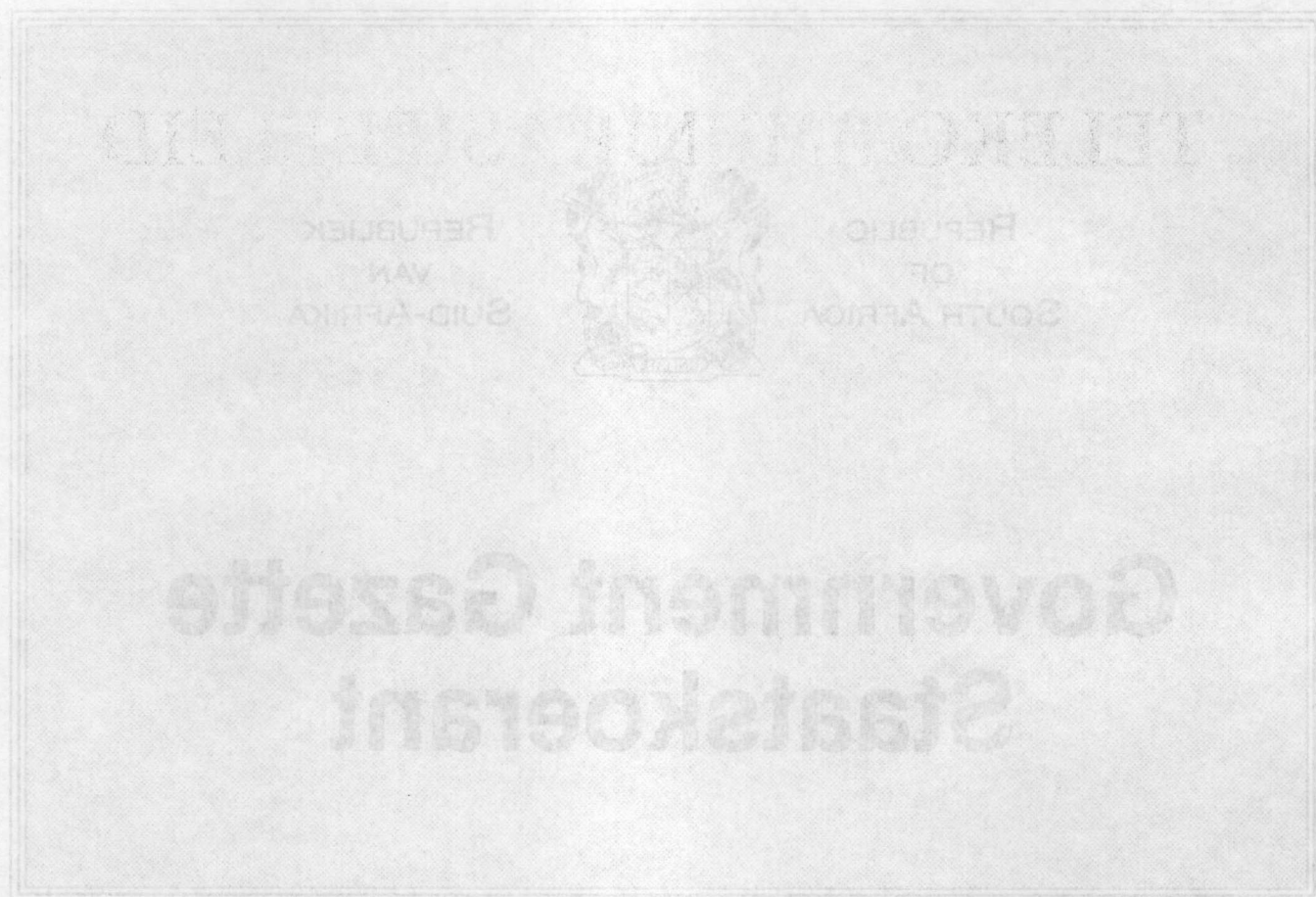
PRETORIA, 13 MARCH
MAART 1996

No. 17040

ALGEMENE KENNISGEWING

KENNISGEWING 301 VAN 1996

Die Witskrif oor Telekommunikasiebeleid word hiermee uitgegee deur die Ministerie vir Pos-, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese.

No. 17040

PRETORIA, 13 MARCH 1996

Vol. 399

ALGEMENE KENNISGEWING

Telekommunikasie- en Uitsaaiwese

Die Wiskrif oor Telekommunikasiebeleid word hiernaas uitgegee deur die Ministerie vir Pos- en Telekommunikasie- en Uitsaaiwese.

DIE
WITSKRIF
OOR

TELEKOMMUNIKASIEBELEID

Ministerie vir Pos-,
Telekommunikasie- en Uitsaaiwese

Hierdie Witskrif
is ook in
Engels, Suid-Sotho en Zulu
beskikbaar.

Uitgegee deur
die Ministerie vir Pos-,
Telekommunikasie- en Uitsaaiwese

Gedruk deur
die Staatsdrukkery
Maart 1996

Ontwerp deur
Desktop at Work
(011) 728-6905

Ontwerp deur
Desktop at Work
(011) 728-6902

die Staatsdrukkery
Mars 1996

Gedruk deur

STREEK- en NUTSREKONOMIESE SAAMWERKING

4. MENSELIEKE OORLEEFING IN DIE SEKTOR

7. DIE TOEGESTANDE WERKLOOSE

8. EKONOMIESE OORLEEFING IN DIE NUTSREKONOMIE

9. BEHOEFTES VAN DIE NUTSREKONOMIE
IN RADIO- en TELEKOMMUNIKASIE

Uitgegeev deur

AGTERGEWONE KUNDE- en VERKOPER

4. EKONOMIESE OORLEEFING IN DIE NUTSREKONOMIE

3. EENHEDSKE BEHOEFTES IN DIE NUTSREKONOMIE

2. TELEKOMMUNIKASIE IN DIE NUTSREKONOMIE

1. TELEKOMMUNIKASIE IN DIE NUTSREKONOMIE
IN SUID-AFRIKA

DEURSTREKING

WILKING

ERKENNING

7. VERWAGDE Engels, Suid-Sotho en Zulu

is ook in

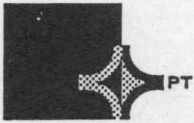
Hierdie Witskrif

INHOUDSOPGAWE

VOORWOORD	BLADSY 9
ERKENNINGS	BLADSY 10
INLEIDING	BLADSY 12
BESTUURSVERSLAG	BLADSY 14
1. TELEKOMMUNIKASIE EN ONTWIKKELING IN SUID-AFRIKA	BLADSY 17
2. MARKSTRUKTUUR IN DIE TELEKOMMUNIKASIESEKTOR	BLADSY 23
3. EIENAARSKAP, BELEGGING EN FINANSIERING	BLADSY 41
4. EKONOMIESE BEMAGTIGING VAN HISTORIES AGTERGEBLEWE SUID-AFRIKANERS	BLADSY 42
5. REGULERING VAN DIE TELEKOMMUNIKASIESEKTOR EN RADIOFREKWENSIESPEKTRUM	BLADSY 46
6. BEKOSTIGBAARHEID EN TARIEFVASSTELLING	BLADSY 57
7. DIE TOERUSTINGVERSKAFFINGDIENS	BLADSY 59
8. MENSLIKE HULPBRONNE VIR DIE SEKTOR	BLADSY 63
9. STREEKS- EN INTERNASIONALE SAMEWERKING	BLADSY 68
10. WETSHERVORMINGS	BLADSY 70

INHOUDSOPGAWE

9	BLADSY	VOORWOORD
10	BLADSY	ERKENNING
12	BLADSY	INLEIDING
14	BLADSY	BESTUURSVERSLAG
17	BLADSY	1. TELEKOMMUNIKASIE EN ONTWIKKELING IN SUID-AFRIKA
23	BLADSY	2. MARKSTRUKTUR IN DIE TELEKOMMUNIKASIESEKTOR
41	BLADSY	3. EIENAARSKAP, BELEGING EN FINANSIERING
45	BLADSY	4. EKONOMIESE BEMAGTIGING VAN HISTORIES AGTERGELEWE SUID-AFRIKANERS
46	BLADSY	5a. REGULERING VAN DIE TELEKOMMUNIKASIESEKTOR EN RADIOFREKWENSIESPEKTRUM
57	BLADSY	6. BEKOSTIGBAARHEID EN TARIEFVASTSTELLING
59	BLADSY	7. DIE TOERUSTINGVERSKAFFINGDIENS
63	BLADSY	8. MENSLIKE HULPBRONNE VIR DIE SEKTOR
68	BLADSY	9. STREEKS- EN INTERNASIONALE SAMEWERKING
70	BLADSY	10. WETSHERVORMING

VOORWOORD

Dit is vir my baie aangenaam om hierdie Witskrif oor Telekommunikasiebeleid aan die mense van Suid-Afrika voor te lê.

Die Witskrif is die hoogtepunt van 'n uitgebreide proses van konsultasie met die publiek en die telekommunikasiesektor en is die produk van hierdie wisselwerking tussen die Regering, die telekommunikasiesektor en die publiek. As dit eers saam met die nuwe telekommunikasiewetgewing in die Parlement ter tafel gelê is, sal die verkose verteenwoordigers van die mense die geleentheid hê om hierdie proses van konsultasie te voltooi.

In 'n demokrasie is sulke konsultasie van fundamentele belang om eerstens te verseker dat die opstel van die beleid met die deelname van burgers, belangegroepe en belanghebbende partye geskied het en tweedens dat die beleid die wydste moontlike ondersteuning en aanvaarding sal geniet deur die mense en belangegroepe waarop die voorstelle 'n invloed sal hê.

Die Regering se rol is om hierdie beleidformulering- en konsultasieproses so te fasiliteer dat konsensus bereik word. Dit is natuurlik nie altyd moontlik nie en nie almal sal absoluut tevrede wees nie. Daar kan nie na die outoritêre beleidmaakmetodes van die verlede teruggegaan word nie.

Die Witskrif oor Telekommunikasiebeleid is opgestel in volle erkenning van die dinamiese veranderinge wat telekommunikasie se rol en posisie in ons land radikaal beïnvloed. Veranderinge in die tegnologie, handelbevryding en -globalisering beweeg so vinnig dat dit al hoe moeiliker word om hulle implikasies vir die telekommunikasiebeleid te voorspel. Beleidmaking het 'n dinamiese proses geword. Dit sal aan deurlopende hersiening onderworpe moet wees. Die telekommunikasiebeleid wat in ons Witskrif vervat is, kyk niks verder as ses jaar vooruit nie en die bevrydingproses wat voorgestel word is self aan hersiening na drie jaar onderworpe. Nogtans, waar belegging, die uitbreiding van universele diens en die inwerkingstelling van gereguleerde mededinging betrokke is, is dit belangrik om 'n mate van sekerheid te hê.

Ons het probeer om 'n minimum vlak van sekerheid in die Witskrif te verskaf. Terselfdertyd het ons probeer om 'n nuwe visie vir telekommunikasie in Suid-Afrika in woorde uit te druk.

Ons besondere doel is om die verskaffing van basiese universele diens in telekommunikasie aan agtergeblewe plattelandse en stedelike gemeenskappe te balanseer met die lewering van gevorderde inligtingdienste wat daartoe in staat is om aan die behoeftes van 'n groeiende Suid-Afrikaanse ekonomie te voldoen. Die logika van ons telekommunikasiebeleid vereis van ons om maatreëls en meganismes in plek te stel om ons doelwitte te bereik. Dit word alles volledig uiteengesit en ek nooi u om die Witskrif te lees en u sienings daarvoor aan die Parlement bekend te maak.

Ek wil graag almal bedank wat aan hierdie nasionale telekommunikasiebeleidproses deelgeneem het. Dit was 'n indrukwekkende tydperk van intensiewe aktiwiteit en ek vertrou dat die implementering van die beleid 'n positiewe en dramatiese uitwerking op die ontwikkeling van telekommunikasie in Suid-Afrika sal hê.

Z Pallo Jordan

Minister van Pos-, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese

ERKENNINGS

Die Minister van Pos-, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese, dr Z Pallo Jordan, wil graag die opstel van die Groen- en Witskrif oor Telekommunikasiebeleid erken.

Die Internasionale Sentrum vir Ontwikkelingsnavorsing (ISON)

Die Kanadese Internasionale Ontwikkelingsagentskap (CIDA)

Mnr M van Ameringen (IDRC)

Mnr G Hawes (CIDA)

Ministerie van Pos-, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese

Mnr W Currie (Spesiale Adviseur van die Minister)

Me N Kula

Me P Rakgwathe

Me L Morilly

Departement van Pos- en Telekommunikasiewese

Mnr A Ngcaba

Mnr JH van Loggerenberg

Mnr H Wagenaar

Me T Bisset

Mnr S Mokoena

Die Nasionale Telekommunikasieforum (NTF)

Alle respondente van die Groenskrif oor Telekommunikasiebeleid

Tegniese Taakgroep

Mnr M Stocks

Mnr JC Klok

Dr R Braun

Mnr K Mkhize

Dr G Celli

Mnr A Ngcaba

Internasionale Konsultante

Dr R Okello

Dr TH Chowdary

Dr N Harfoush

Mnr R Valantin

Prof R Horwitz

Me K Wild

Groenskrifadviespaneel

Prof M Morris

Mnr A Stavrou

Prof D Kaplan

Mnr DH Botha

Adv P Sekhula

Mnr D Smit

Mnr T Setiloane

Mnr ML Reznik

Me F Sekha

Internasionale resesente

Mnr N Vittal
Dr A Davies

Suid-Afrikaanse resesente

Dr R Williams

Nasionale Telekommunikasiebeleidprojek (NTBP)

Me Emmett
Me M Andersson
Me N Connelly
Mnr P Nkosi

BMI TechKnowledge

Mnr D Smit
Me A Bacchialoni
Mr A Wills

Sangonet

Mnr S Song
Me L Levine

Vooraanstaandepersone-groep

Me P Moholi
Mnr N Smuts
Mnr D Botha
Mnr D Vilakazi
Mnr R Monyokolo

Regspan

Mnr G Moore
Mnr M Stocks
Mnr P Sekhula
Mnr C Stassen

Nasionale Colloquium oor Telekommunikasiebeleid

Mnr S Tyibilika (Voorsitter)
Dr R Williams (Voorsitter)

Redigering/Proeflees

Me K Martin (Groenskrif)
Mnr M White van Iona Persdienste (Groenskrif)
Me M Andersson (Verhalende Verslag en Witskrif)

Set/Uitleg

Me B Parr en Me Z Ferreira van Desktop at Work

Voorlopige navorsing en administratiewe ko-ordinering

Me G Addison
Mnr D Naidoo

INLEIDING

Die Witskrif oor Telekommunikasiebeleid is die resultaat van 'n breë konsulteringproses wat die publieke en telekommunikasiesektor betrek het. Waar die Groenskrif oor Telekommunikasiebeleid 'n konsulteerdokument was, is die Witskrif 'n verklaring van die Regering se beleid vir die toekomstige ontwikkeling van telekommunikasie in Suid-Afrika.

Die Minister van Pos-, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese, Z. P. Jordan, het die konsultasieproses aan die gang gesit deur die Groenskrif oor Telekommunikasiebeleid op 7 Julie 1995 bekend te stel en die publiek te nooi om te antwoord op die vrae wat dit gestel het. Die Groenskrif was self die produk van breedvoerige konsultasie met die telekommunikasiesektor. Die netwerkoperateurs, arbeid, siviele en swart besigheidsgroepe, die Federasie van Elektroniese Industrieë (FEI) en die Nasionale Telekommunikasieforum (NTF) het almal deelgeneem aan die formulering van die vrae wat in die Groenskrif vervat is. Die Groenskrif is deur 'n Tegnieke Taakgroep opgestel bygestaan deur 'n plaaslike Adviespaneel - almal deur die Minister aangestel.

Die Ministerie het altesaam 131 voorleggings van altesaam 3,989 bladsye in antwoord op die Groenskrif ontvang. Die voorleggings is gedoen deur 'n wye reeks organisasies, beide plaaslik en internasionaal, wat 'n belang by telekommunikasie het. Die reeks voorleggings het telekommunikasienetwerkoperateurs, die plaaslike toerustingverskaffingsbedryf, vakbonde, sakegroepe, plaaslike en internasionale banke, internasionale telekommunikasiemaatskappye, universiteite en beleidsgroepe soos die Sentrum vir die Ontwikkeling van Inligting- en telekommunikasiebeleid (SOITB) ingesluit. Individuele voorleggings van lede van die publiek is ook ontvang.

Die Tegnieke Taakgroep en BMI TechKnowledge het 'n ontleding van die voorleggings gedoen en twee verslae by 'n nywerheidinligtingsessie op 7 November 1995 vrygestel. Hierdie verslae is "n Statistiese Ontleding van Response op die Groenskrif oor Telekommunikasiebeleid" en die Tussentydse Verhalende Verslag oor die Response op die Groenskrif oor Telekommunikasiebeleid'.

Op 20-23 November 1995 het die Minister die Nasionale Colloquium oor Telekommunikasiebeleid byeengeroep om belangegroepe die geleentheid te bied om die kernvraagstukke te bespreek wat uit die response op die Groenskrif voortspruit. Daar is konsensus bereik oor al die vraagstukke behalwe die vraagstukke wat Telkom se eienaarskap en monopolieposisie raak. Hierdie vraagstukke is na die Minister en die Vooraanstaandepersone-groep onderskeidelik verwys. Die Vooraanstaandepersone-groep is uit benoemings deur die Colloquium-afgevaardigdes gekies om te adviseer by en toesig te hou oor die opstel van die Witskrif en die wetgewing volgens die beleidsraamwerk wat by die Colloquium aanvaar is.

Die Tegniese Taakgroep het die Witskrif in oorleg met die Vooraanstaandepersonegroep opgestel en die Minister het die tweede konsep van die Witskrif vir bespreking by die Nasionale Telekommunikasieforum se Voltallige Konferensie op 5 Februarie 1996 voorgelê.

Aanbevelings wat uit die NTF samesprekings voortgespruit het, is toe by die derde konsep van die Witskrif ingelyf voordat dit aan die Minister en Kabinet vir goedkeuring voorgelê is. Die Witskrif oor Telekommunikasiebeleid is in die Staatskoerant gepubliseer en is by die Staatsdrukker vir die publiek beskikbaar.

Sodra die Minister die Witskrif en die telekommunikasiewetgewing in die Parlement ter tafel lê, sal die finale stadiums van die konsulteerproses begin. Die politieke partye sal oor die inhoud van die Witskrif en die wetgewing in die Portefeuljekomitee vir Kommunikasie, die Volksraad en die Senaat debatteer. Die Portefeuljekomitee kan die publiek nooit om sy sienings by openbare verhore te gee indien hy wil. Die parlementêre proses sal 'n einde bring aan die telekommunikasiebeleidproses met 'n stemming in die Parlement om die telekommunikasiewetgewing af te kondig.

BESTUURSVERSLAG

1. TELEKOMMUNIKASIE EN ONTWIKKELING IN SUID-AFRIKA

Die staat se visie vir telekommunikasie is een wat die verskaffing van basiese universele dienste aan agtergeblewe plattelandse en stedelike gebiede balanseer met die lewering van hoëvlak-dienste wat in staat is om aan die behoeftes van 'n groeiende Suid-Afrikaanse ekonomie te voldoen.

Die Ministerie van Pos-, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese sal 'n universele agentskap stig om universele diens in telekommunikasie in Suid-Afrika te verskaf. Die doelstellings, funksies en struktuur daarvan word in hierdie hoofstuk kortliks uiteengesit.

2. MARKSTRUKTUUR IN DIE TELEKOMMUNIKASIESEKTOR

Die telekommunikasiesektor het 'n nuwe markstruktuur nodig wat die sektor in die rigting van versnelde ontwikkeling en universele diens sal rig en ook tegnologiese en internasionale tendense in ag sal neem. Die nuwe markstruktuur behels 'n tydperk van eksklusiwiteit vir Telkom, waarna verskillende telekommunikasie-marksegmente bevry sal word in 'n gefaseerde proses wat deur die Reguleerder aan die gang gesit en beheer sal word.

3. EIENAARSKAP, BELEGGING EN FINANSIERING

Hierdie kwessie is onderworpe aan die afloop van die staatsbaterstruktureringsproses in die Regering van Nasionale Eenheid.

4. EKONOMIESE BEMAGTIGING VAN HISTORIES AGTERGEBLEWE SUID-AFRIKANERS

Die ekonomiese bemagtiging van histories agtergeblewe gemeenskappe is 'n program van sinvolle deelname deur alle lede van hierdie gemeenskappe aan alle aspekte van produktiewe ekonomiese aktiwiteite in Suid-Afrika as verbruikers, werkers, bestuurders en eienaars. Die uitbreiding van bekostigbare en toeganklike universele diens sal sosiale en ekonomiese aktiwiteite in histories agtergeblewe gemeenskappe bevorder deur die nodige infrastruktuur te verskaf en ook deur werk in die telekommunikasiesektor self. Daarbenewens sal spesifieke maatreëls getref word om ekonomiese bemagtiging te bevorder soos die uitbreiding van ekwiteitienaarskap, werknemeraandeelhoudingskemas, die skepping van geleenthede vir sinvolle indiensneming en bestuur, die doeltreffende bevordering van entrepreneurskap, lisensiëringgeleenthede en -verkryging en opsysit-polisse.

5. REGULERING VAN DIE TELEKOMMUNIKASIESEKTOR EN RADIOFREKWENSIESPEKTRUM

Die Ministerie van Pos-, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese sal daarvoor verantwoordelik wees om die beleid vir telekommunikasie en die radiofrekwensiespektrum te stel. 'n Onafhanklike Reguleerder, die Suid-Afrikaanse Gesagsliggaan vir Telekommunikasie (Telecommunications Regulatory Authority – SATRA) sal gestig word om telekommunikasie in die openbare belang te reël. SATRA sal ook die radiofrekwensiespektrum beheer met die uitsondering van die uitsaaidiensfrekwensiebande wat tans deur die Onafhanklike Uitsaai-owerheid (OUO) geadministreer word. SATRA se doelstellings, funksies en strukture word in hierdie hoofstuk uiteengesit.

6. BEKOSTIGBAARHEID EN TARIEFBEPALING

Die toereikende bereiking van universeletoegang- en -diensdoelwitte hang daarvan af of daar aan die vereistes van bekostigbaarheid voldoen word. Die wyse waarop die koste van dienste deur tariefregulering bepaal word, is grondliggend aan die bereiking van universele diens. Die sleutelvereiste is om 'n balans te skep tussen bekostigbaarheid en die behoefte om die netwerk uit te brei en op te gradeer. Hierdie hoofstuk wil so 'n balans tussen bekostigbaarheid en tariefstelling skep.

7. DIE TOERUSTINGVERSKAFFINGBEDRYF

Suid-Afrika het 'n sterk telekommunikasietoerusting-verskaffingbedryf nodig om op die ontwikkelingbehoefte van die land te reageer en om Suid-Afrika behoorlik in plek te kry vir die 21 Eeu. 'n Lewendige, globaal mededingende plaaslike telekommunikasiebedryf sal meer belegging lok, werk en groter ekonomiese aktiwiteit genereer. Die Ministerie sal in die rigting beweeg van gefaseerde verwydering van enige beskermende maatreëls wat nie met die AOHT versoenbaar is nie. Gedurende 'n oorgangstydperk, om die plaaslike nywerheid in staat te stel om by die nuwe handel- en marktoestande aan te pas sal die Ministerie die Minister van Handel en Nywerheid versoek om tariefbeskerming vir die plaaslike toerustingverskaffingbedryf op die AOHT-bindingvlak in te stel. Bykomende stappe om die plaaslike verskaffingsbedryf te stimuleer word in hierdie hoofstuk voorgestel.

8. MENSLIKE HULPBRONNE VIR DIE SEKTOR

Die Ministerie stel voor dat die verbetering van menslikehulpbron-ontwikkeling in die telekommunikasiesektor ondersteun word. Die Reguleerder sal 'n menslikehulpbron-ontwikkelingsdirektoraat met 'n aantal funksies ten opsigte van menslikehulpbron-ontwikkeling stig. Vyf tipes aktiwiteite sal ondersteun word:

- opleiding en heropleiding van werkers;
- opleiding van vakmanne en tegnisi;
- voorgraadse hoër onderwys;
- nagraadse opleiding en navorsing;
- bevordering van belangstelling in tegnologie onder skoolkinders.

9. STREEKS- EN INTERNASIONALE SAMEWERKING

Die Ministerie is van mening dat die integrasie van Suid-Afrika in streeks- en internasionale telekommunikasiestelsels die voordele van sinergie, groter deelname aan die wêreld ekonomie, verbeterde persoonlike en sakekommunikasie, uitgebreide handel en opgekikkerde ekonomiese groei sal meebring. As gevolg van sy ligging, sy unieke Afrika-bates en sy vermoë om Afrika-oplossings te ontwikkel en te lewer is Suid-Afrika in 'n goeie posisie om beide by te dra tot en te baat by streeks- en internasionale samewerking.

10. WETSHERVORMINGS

'n Nuwe Telekommunikasiewet sal die nodige beleid- en wetshervorming te weeg bring. Hierdie hoofstuk hersien die regsituasie ten opsigte van lisensies en aanvullende ooreenkomste wat voor die invoer van nuwe telekommunikasiewetgewing, die lisensiëring van operateurs, die integrasie van die voormalige TBVC-state en die vraagstuk van die onderskepping van telekommunikasie-oproepverkeer uitgereik is.

1

TELEKOMMUNIKASIE EN ONTWIKKELING IN SUID-AFRIKA

DIE STAAT SE VISIE VIR DIE TELEKOMMUNIKASIESEKTOR

- 1.1 Die staat erken die kritieke belangrikheid van toegang tot telekommunikasie vir die bereiking van sy ekonomiese en sosiale doelwitte. Bekostigbare telekommunikasie vir almal, burgers en ook die sakewêreld, regoor Suid-Afrika is die kern van sy visie en die doelwit van sy beleid.
- 1.2 Die uitdaging is om 'n visie te verwoord wat die verskaffing van basiese universele diens aan die agtergeblewe plattelandse en stedelike gemeenskappe balanseer met die lewering van hoëvlak-dienste wat in staat is om in die behoeftes van 'n groeiende Suid-Afrikaanse ekonomie te voorsien.
- 1.3 Die visie moet dus hierdie twee skynbare teenoorgesteldes versoen binne 'n integrerende raamwerk wat ook voorsiening maak vir 'n dinamiese definisie van universele diens en die ko-ordinering van alle beskikbare infrastruktuur agter sy doelwit fasiliteer.

DIE HOP

- 1.4 Die telekommunikasiesektor is die sleutel tot die sukses van die HOP. Toegang tot kommunikasiefasiliteite is nie net vir die lewering van dienste in kritieke sektore soos die onderwys en gesondheid nodig nie; maar dit dien ook om die skepping van klein sake te stimuleer en bied 'n kommunikasiekanaal om deelname aan die demokratiese prosesse op gemeenskaps-, provinsiale en nasionale vlak te versterk. Dit is die noodsaaklike ruggraat vir ontwikkeling en bied die enigste geleentheid om oor sy relatief stadig opeenvolgende fases te spring.

EKONOMIESE GROEI EN BEMAGTIGING

- 1.5 Die telekommunikasiesektor is beide 'n bron van ekonomiese groei en 'n instaatsteller van groei in ander sektore.
- 1.6 Die sektor self bied geleenthede vir plaaslik ontwikkelde innoverende produkte en dienste wat met toepaslike oordrag van vaardighede en tegnologieë beduidend tot die ekonomiese bemagtiging van voorheen agtergeblewe gemeenskappe kan bydra.

- 1.7 Die sektor kan 'n belangrike bydrae tot uitvoergroei en invoervervanging lewer.
- 1.8 Daarbenewens maak dit deel uit van die basiese infrastruktuur wat vir die stimulasie van ekonomiese aktiwiteit met inbegrip van die skepping en ontwikkeling van besigheid in alle sektore en dus die groei van die ekonomie as geheel nodig is.

Globale Integrasie

- 1.9 'n Geïntegreerde hoëkwaliteit-netwerk wat waardetoegevoegde dienste en toegang tot die internasionale inligtinghoofweg bied, is nodig om die behoeftes van Suid-Afrika se internasionaal mededingende nywerhede te ondersteun en sy ekonomie met die wêreldstelsel te verbind.

Die Afrika-Streek

- 1.10 Verbeterde kommunikasie met die Afrika-streek sal Suid-Afrika se teenwoordigheid versterk deur sy uitruilings met instansies in die openbare en privaat sektore te fasiliteer en geleenthede vir tegnologie-uitvoere te verskaf.

Beleidverbinding

- 1.11 Weens die fundamentele belangrikheid van die telekommunikasiesektor vir nasionale ekonomiese groei en ontwikkeling moet beplanning vir dié sektor nou geïntegreer wees met die breë ekonomiese, handel- en sosiale beplanning en doeltreffend met ander inligtingbeleidinisiatiewe verbind wees. Daar bestaan 'n behoefte aan a breed gefundeerde inligtingbeleidskomitee om die ontwikkeling van alle aspekte van inligtinginfrastruktuur in Suid-Afrika en sy verbinding met die wêreldinligtinggemeenskap te fasiliteer. Telekommunikasie verteenwoordig 'n noodsaaklike element van daardie infrastruktuur; die Minister en die Sektor behoort in enige komitee verteenwoordig te wees en behoort 'n kernrol in die debat oor inligtinghoofweg- en inligtinggemeenskap-vraagstukke te speel.

Universele Diensagentskap

- 1.12 Die Ministerie van Pos- en Telekommunikasie- en Uitsaaiwese sal 'n universele diensagentskap stig om universele diens in telekommunikasie in Suid-Afrika te bevorder.

Agtergrond

- 1.13 By die ontwerp van die universele diensagentskap en die inlywing daarvan by die Wet op Telekommunikasie sal dit belangrik wees om die besorgdheid in ag te neem wat deur die Minister uitgespreek is en in vele voorleggings aan die Groenskrif weerspieël is naamlik dat klassieke benaderings tot die bestuur van die implementering van telekommunikasiebeleid nie voldoende sou wees om die fokus lank genoeg op die doelwit van universele diens te hou om die bestaande wanbalanse reg te stel nie. Die apartheidsstelsel het die oorgrote meerderheid swart Suid-Afrikaners, veral in die landelike gebiede, sonder toegang tot kommunikasiedienste gelaat. Bevrydingstendense verbonde aan die uitbreiding van die wêreldinligtinghoofweg en die regmatige behoeftes van Suid-Afrikaanse

besigheid en stedelike gebiede aan gevorderde dienste kan maklik saamspan om belangstelling en hulpbronne weg te trek van die lewering van diens aan plattelandse en agtergeblewe gebiede. Die potensiele ontwikkelingsimpak op telekommunikasie sou beperk wees; die geleentheid om oor die tradisionele ontwikkelingstadiums te spring deur die gebruik van telekommunikasie om die toepassing van nuwe inligtingtegnologieë te bevorder, sou vir Suid-Afrika verlore wees. Telekommunikasie-infrastruktuur sou nie so doeltreffend en so vinnig toegepas kon word soos wat dit sou kon om die wanbalanse van die verlede reg te stel nie, nie net, maar miskien selfs primêr ten opsigte van toegang tot basiese kommunikasie, maar ook ten opsigte van vele ontwikkelingssektore met inbegrip van gesondheid, onderwys, indiensneming en inkomstegenerering.

- 1.14 Terwyl universele diens 'n wêreldvraagstuk is, is dit in 'n unieke konteks in Suid-Afrika geleë. Nêrens anders is daar so 'n ongelykheid van toegang reg langs 'n ontwikkelde telekommunikasietegnologie-sektor. Nêrens anders is beide toegang en eienaarskap so swaar in een bevolkingsgroep gekonsentreer nie. Hierdie wanbalanse wat die nalatenskap van apartheid is, moet dringend reg gestel word. Lede van voorheen agtergeblewe gemeenskappe, en veral dié in landelike gebiede, moet die onmiddellike teikens vir die lewering van universele diens wees. Die universele diensagentskap is 'n Suid-Afrikaanse reaksie op hierdie baie besondere Suid-Afrikaanse sosiale, ekonomiese en politieke omgewing.

VERHOUDINGE MET DIE REGULEERDER

- 1.15 Die Reguleerder en die universelediens-agentskap moet nie mekaar meeding nie. Hulle maak deel uit van dieselfde span wat op dieselfde oorhoofse doelstelling maar met nou verbonde werksaamhede gefokus is.
- 1.16 Een stel werksaamhede is reëlgebaseer: dit behels die streng en deursigtige toepassing en versterking van die regulasies wat die beginsels van telekommunikasiebeleid beliggaam. Die Reguleerder het volledige afdwingbevoegdheid. Die ander stel werksaamhede het te doen met ontwikkeling waar duidelik omskrewe reëls wat sal geld binne die regulerende samestelling eenvoudig nie bestaan nie. Die Agentskap met geen afdwingbevoegdheid maar dit moet meer skeppende en innoverende metodes identifiseer om universele diens binne die breë raamwerk van ontwikkelingbeplanning te bevorder. Die Agentskap en die Reguleerder sal verskillende werkwyse sowel as verskillende vaardighede, kennis en ondervinding vereis.
- 1.17 Die Agentskap en die Reguleerder sal gemeenskaplike administratiewe en finansiële stelsels en inligtinginfrastruktuur deel. Hulle sal aan dieselfde Minister rapporteer. Ideaal gesproke sal die hoofde en personeel van beide agentskappe noue wedersydse versterkende werkverhoudinge ontwikkel.

- 1.18 Die presiese funksies van die twee agentskappe moet omskryf word om die minimum oorvleueling en maksimum sinergie te verseker met die oog daarop om te verseker dat hulpbronne op die bereiking van hulle verbonde doelwitte gekonsentreer word en potensiele geleenthede vir burokratiese binnegevegte verminder word. Dit is duidelik dat die Agentskap sal moet optree binne die wetlike en regulerende raamwerk wat deur die Reguleerder geadministreer word en dat dit in daardie sin teenoor die Reguleerder aanspreeklik sal wees. Dit sal die ontwikkelingsarm in regulerende samestelling wees.

DOELSTELLINGS VAN DIE UNIVERSELEDIENS-AGENTSAP

- 1.19 Die doelstellings van die universelediens-agentskap moet bevorderlik en katalities wees.
- Hulle moet –
- universele diens aan die hart van die telekommunikasiebeleid en die openbare debat daaromheen in stand hou; en
 - verseker dat die telekommunikasiekomponente by ontwikkelingprojekte ingebring word wanneer hulle doelstellings ook al deur inligtingvloei en kommunikasie versterk kan word.
- 1.20 Om hierdie doelwitte te bereik, sal die Agentskap noue bande met gemeenskapgebaseerde organisasies en met ontwikkelingsorganisasies in beide die openbare en privaat sektor-omgewing moet opbou en die vermoë moet ontwikkel om openbare betrekkinge te handhaaf.

DIE UNIVERSELE DIENSAGENTSAP

- 1.21 Die Agentskap sal die universelediens-fonds bestuur wat gegenereer word deur universelediens-verpligtinge wat deur wetgewing omskryf en deur die Reguleerder geïmplementeer word. Die Reguleerder sal die Agentskap se gebruik van die fonds monitor.

FUNKSIES

- 1.22 Die Agentskap sal met die HOP, die Reguleerder, Telkom en ander operateurs en met die gemeenskap en ontwikkelingsorganisasies op die volgende gebiede saamwerk:
- 1.22.1 Bou van nasionale konsensus oor die betekenis van bekostigbare en toeganklike universele diens
- omskrywing van universele diens aan die hand van die huidige Suid-Afrikaanse werklikheid;
 - bevordering van nasionale konsensus oor die omskrywing en die evolusie daarvan;
 - monitering, uit 'n ontwikkelingsperspektief, tegnologie, toepassings, gebruik van dienste en publieke verwagtinge om die omskrywing te verander soos en waar nodig.

1.22.2 Bepaling van doelwitte, doelstellings, tydroosters, aanwysers en moniteringmeganismes

- vestiging van ooreenkoms oor parameters wat universelediensprioriteit-stelling sal reël: byvoorbeeld grade van agtergeblewenheid, geografie, beskikbaarheid van toepassings, institusionele basis, plaaslike regering se vermoë, ensovoorts;
- aanbeveling by die Minister van universelediens-doelwitte (en tussentydse doelstellings) landwyd, maar volgens streek of gemeenskap gedifferensieer;
- identifisering van aanwysers vir die meting van vordering in die rigting van daardie doelwitte;
- identifisering van die aanwysers van toegang tot telekommunikasiedienste aan die hand van die skepping van klein sakeondernemings en werkgeleenthede, ekonomiese bemagtiging van agtergeblewe groepe;
- advisering van die Reguleerder oor die vestiging van universelediens-moniteringmeganismes.

1.22.3 Advisering van die Reguleerder oor universelediens-verpligtinge met lisensies wat deur die Reguleerder toegestaan word en die wyses waarop die implementering daarvan gemoniteer kan word:

- voorstel aan die Minister en die Reguleerder van metodes om die wanbalanse in die telekommunikasiesektor reg te stel en daardeur die bereiking van universelediens-doelwitte te bevorder;
- om met die diensverskaffers saam te werk om verbindings te ontwikkel na gemeenskappe wat hulle sal help om meganismes te ontwerp om die implementering van universelediens-verpligtinge te verbeter.

1.22.4 Gereelde verslagdoening aan die Minister

- om uit die inligtingbasis van die Reguleerder - waar nodig, aangevul deur gemeenskapinligtingbronne - te put om 'n Suid-Afrikaanse kaart van toegang en dienste in stand te hou en te versprei wat die mate van die bereiking van universelediens-doelwitte en -verpligtinge sal aandui;
- om gapinge en geleenthede vir die uitbreiding van infrastruktuur en dienste, met inbegrip van toepassings in uitgesoekte ontwikkelingssektore uit te lig;
- om aanpassings aan die beleid, wet en regulering voor te stel om aan universele diensdoelwitte te voldoen.

1.22.5 Katalitiese funksies

- om met die HOP, gesondheid, onderwys en ander ministeries, met Telkom en ander operateurs saam te werk en te konsulteer ten opsigte van die progressiewe verbinding van skole en klinieke en die identifisering van projekte om die ontwikkelinguitwerking van die telekommunikasie-infrastruktuur te maksimaliseer;
- om met gemeenskappe saam te werk om telekommunikasiebehoeftes te identifiseer;
- om navorsing oor modeltoepassings van telekommunikasie en inligtingtegnologie te bevorder;
- om die universelediens-fonds te administreer;
- om inligting oor universele diens te versprei.

BEMANNING

- 1.23 Die Ministerie sal 'n direkteur aanstel wat 'n klein personeel met 'n mengsel van vaardighede in ontwikkelingbeplanning en sosiale wetenskappe, ekonomie en telekommunikasie sal hê. Ondervinding in gemeenskapontwikkeling en gemeenskapgebaseerde organisasies, sowel as doeltreffende kommunikasievaardighede sal belangrik wees.

OORSIG

- 1.24 Die volgehoue behoefte aan die universelediens-agentskap sal na vyf jaar deur die Minister in oorleg met al die belangegroepe hersien word en, indien van toepassing, sal sy funksies aan die Reguleerder oorgedra word.

BEFONDSING

- 1.25 Die Bedryfskoste van die Agentskap sal befonds word deur 'n Telekommunikasiefonds wat deur die Departement van Pos- en Telekommunikasiewese geadministreer sal word. Die Agentskap se begroting sal deur die Departement in oorleg met die Agentskap vir goedkeuring deur die Parlement voorberei word.

2

MARKSTRUKTUUR IN DIE TELEKOMMUNIKASIESEKTOR

- 2.1 Die Ministerie glo dat 'n nuwe markstruktuur vir die telekommunikasie sektor nodig is - een wat die sektor op versnelde ontwikkeling sal rig en wat ook tegnologie en internasionale tendense in ag sal neem. Oor die algemeen behels die nuwe markstruktuur 'n tydperk van eksklusiwiteit vir Telkom waarna verskeie telekommunikasie marksegmente bevry moet word deur in 'n gefaseerde proses wat deur 'n onafhanklike Reguleerder aan die gang gesit en beheer sal word.
- 2.2 Die nuwe markstruktuur berus grootliks op die aanname dat Telkom in staat sal wees om toegang tot voldoende kapitaal te verkry. Indien Telkom nie in staat sal wees om voldoende kapitaal te bekom nie weens die nie-oplossing van die eienaarskapvraagstuk, sal die scenario hieronder ernstig in die gedrang kom en sal dit herformuleer moet word.

As 'n soort voorwoord moet drie onderling verwante vraagstukke uit die staanspoor erken word:

- 2.3 *Eerstens*, weens die inherente buigsaamheid van telekommunikasie-tegnologieë het dit al hoe moeiliker geword om spesifieke marksegmente of dienste te omskryf en lewensvatbare grense om hulle te stel. Weens hierdie werklikheid sal daar 'n mate van onvermydelike willekeurigheid by sulke omskrywings wees. Die sleutelpunt is dat met hierdie wetgewing dit die Reguleerder en nie Telkom nie, sal wees wat nou belas sal wees met die besluit oor sulke omskrywings en die afdwing van die reëls wat daarmee gepaard sal gaan. Hierdie feit behoort die vlak van regsgeldigheid ten opsigte van hierdie kontensieuse vraagstukke te verhoog. In die lig hiervan sal die Reguleerder *weens* die probleem van buigsaamheid en grense, moet probeer om te besluit oor omskrywings en om grense te stel wat in beginsel afdwingbaar sal wees. Dit beteken dat met die implementering van die bepalinge van die nuwe markstruktuur, die Reguleerder, waar moontlik, moet probeer om *saam met* tegnologie eerder as daarteen te beweeg. Indien die Reguleerder te ver uit pas beweeg met die geleentheid wat deur die tegnologie geskep word, kan dit moeilik wees om die reëls af te dwing en dit kan buite-wetlike aksies deur partye binne die sektor indirek aanmoedig. En sonder 'n kombinasie van afdwinging en vrywillige nakoming sal die konsensus verbreek.

- 2.4 *Tweedens* is daar kragte aan die werk in die internasionale arena wat druk vir bevryding en wat, indien hulle gekombineer word met die tegnologiese buigsaamheid wat hierbo bespreek is, 'n groot invloed sal hê wanneer 'n samehangende 'n en afdwingbare binnelandse telekommunikasiebeleid opgestel sou word. Internasionale rekeningkundige koerse word nou hersien en hulle ontbinding sal beslis binnelandse tariewe en Telkom se herbalansering beïnvloed. Wêreldhandelorganisasie (WHO)-regulasies wat telekommunikasie as a handelverwante sektor behandel, word alreeds in die internasionale arena toegepas. Suid-Afrika is 'n ondertekenaar van die WHO en het sy voorneme te kenne gegee om die handel in basiese telekommunikasiedienste te bevry. Satellietoperateurs soos PanAmSat laat nou direkte toegang deur gebruikers toe en sodoende laat hulle toe dat die plaaslike telekommunikasienetwerk deur groot gebruikers omseil word. Internasionale terugbeldienste is tans nie reguleerbaar nie en hulle neem toe. Vooruitgang in digitale stemsamepersing maak stemtelefonie deur die Internet en ander middele 'n waarskynlikheid. Hierdie wêreldkragte kan nie geïgnoreer word nie en hierdie beleid moet realisties wees met die akkommodering daarvan. Verder moet hierdie beleid in lyn wees met Suid-Afrika se algemene handelsbeleid en sy spesifieke verpligtinge as 'n ondertekenaar van die WHO.
- 2.5 *Derdens* word daar algemeen erken dat die uitsaaiwese in die nabye toekoms samesmelting sal ondergaan. Die Witskrif onderneem nie beleidvoorskrifte op hierdie gebied nie, maar stel die Ministerie op sy hoede vir samesmelting en bemaagtig hom om die vraagstuk te bestudeer en 'n beleidraamwerk daaromheen te ontwikkel.

DIE TYDPERK VAN EKSKLUSIWITEIT

- 2.6 Om die doelwitte van die sektor ten beste te bevorder, wat insluit: die uitbreiding van die telekommunikasie-infrastruktuur en bereiking van universele diens, die bevordering van groei binne die sektor en as 'n instaatstellende infrastruktuur vir ekonomiese groei op ander gebiede, die aanvaarding van 'n sterk kliëntgerigtheid en die bevordering van Suid-Afrika se telekommunikasievermoë op internasionale gebied, moet daar aan Telkom 'n tydperk van eksklusiwiteit toegestaan word om basiese publiek geskakelde telekommunikasiedienste te verskaf. (Die woord "eksklusiwiteit moet as 'n soort snelskrif vir die verskaffing van publiek geskakelde stem en data verstaan word. Die telekommunikasiesektor is alreeds gedeeltelik oop en Telkom beheer selfs nou al nie alle dienste nie, veral nie die selmark nie.) Veral gedurende die tydperk van eksklusiwiteit is die sentrale doelwit die uitbou van die basiese netwerk so vinnig en so wyd moontlik. Na die tydperk van eksklusiwiteit sal verskeie marksegmente tot verskillende grade van mededinging oopgestel word soos hieronder toegelig (raadpleeg asseblief die tyddiagram [Figuur 1] na hierdie bespreking.) Daar moet vasgestelde datums vir die oorskakeling na 'n bevryde omgewing wees sodat die potensiële mededingers in staat sal wees om hulle toetrede en beleggings dienooreenkomstig te beplan. Die Reguleerder het die mag om voorlopige

- lisensies aan toekomstige mededingers toe te staan sodat hulle kan beplan en belê en gereed kan wees om tot die mark toe te tree namate die bevrydingdatums aanbreek. Die gefaseerde oopstelling van die submarkte aan geregleerde mededinging moet deur hierdie dokument gekarteer word, maar die presiese datum kan nie daardeur gestel word nie.
- 2.7 Die tydsberekening moet deur die Reguleerder bepaal word volgens 'n kombinasie van 'n universele diens-deurdringingkoers wat bereik word en verstryking van 'n gegewe datum ('n sonsondergangsklausule). Die tydsberekening van die bevryding verteenwoordig beide die effektiewe belangegroepkonsensus van die Nasionale Colloquium oor Telekommunikasiebeleid en 'n ingewikkelde intern konsekwente voortgang. Die Reguleerder behoort 'n sekere mate van buigzaamheid met die tydsberekeningvraagstuk te hê, maar net in 'n beperkte mate. Die Reguleerder se gesag oor tydsberekening bestaan uit 1: die stel van die "begindatum" van die proses en 2: die monitering/hersiening van die vordering met die bereiking van universele diensdoelwitte binne die opset van binnelandse en internasionale ekonomiese en tegnologiese ontwikkelinge. Die bepaling van die begindatum behoort die eerste prioriteit van die Reguleerder te wees en behoort so gou moontlik gestel te word. Die monitering van die sektor sal op 'n jaarlikse grondslag plaasvind deur middel van ouditeringprosesse wat daarop gerig is om die vordering te bepaal wat behaal is met die bereiking van die sektordoelelstellings waarvoor die Reguleerder verantwoordelik is. Die Reguleerder sal 'n omvattende hersiening van die posisie van die sektor in jaar 3 onderneem om vas te stel of aanpassings aan die oorgang na bevryding gedoen moet word. Die Reguleerder sal die bevindinge van sy oudits en hersiening en sy aanbevelings vir tydsberekening aan die Minister aanbied. Die wysiging van die bevrydingproses is 'n beleidsaangeleentheid en dus die Minister se verantwoordelikheid.
- 2.8 Alle regulerende funksies wat in die verlede deur Telkom onderneem is, is nou van Telkom se gesag weggeneem en is nou in die Reguleerder gesetel. (Dit sluit die bestaande waardetoegevoegde netwerk [WTN]-lisensies in. Die voorwaardes vir WTN-lisensies sal as deel van die Reguleerder se normale pligte bepaal word.) Die Reguleerder moet ook die presiese omskrywing van dienste en hulle grense bepaal voordat lisensies toegestaan word.
- 2.9 Gedurende die tydperk van eksklusiwiteit het Telkom die primêre rol in universele toegang/diensverskaffing. Ander bestaande netwerkverskaffers, naamlik die twee selnetwerkmaatskappye, sou voortgaan om sekere aanvullende diensverpligtinge te hê soos wat tans kragtens hulle bestaande lisensies gestipuleer is (die Gesamentlike Ekonomiese Ontwikkelingsplan).
- 2.10 Telkom sal as die primêre verskaffer van die plaaslike lus, sentrales, transmissie en internasionale dienste gedurende die tydperk van eksklusiwiteit optree (raadpleeg asseblief die termlys aan die einde van hierdie bespreking). Aangesien die sentrale doelwit van dié tydperk die uitbou van die basiese netwerk so gou en so uitgebreid moontlik is, behoort Telkom tradisionele kruissubsidie-meganismes in werking te stel om met die netwerkuitrol te help, met inbegrip van die

handhawing van nasionaal eenvormige tariewe vir standaard publiek geskakelde telefoonnetwerkdienste. Omdat die Suid-Afrikaanse telekommunikasiemark alreeds gedeeltelik bevry is, beteken dit dat redelike pogings gedurende die eksklusiwiteitydperk in plek gestel moet word om te waak teen privaatsektordiensaanbiedinge en -praktyke wat onnodig inkomste van Telkom wegkeer. Miskien is die kernelement hier die beheer van sistap en herverkoop. Dit sal hieronder bespreek word. Aan die ander kant, aangesien Telkom 'n aantal voordele het wanneer dit met privaatsektor-maatskappye in waardetoegevoegde dienste meeding, moet redelike stappe gedoen word om te verseker dat alle mededingers op gelyke speelveld werk.

2.10.1 Telkom sal gelisensieer wees om die PSTN en die publiek geskakelde datanetwerk (PSDN) te bedryf vir 'n tydperk van eksklusiwiteit met duidelik omlynde kontraktuele verpligtinge en prestasiemaatstawwe soos deur die Reguleerder bepaal. Die breë mikpunt is om teen die jaar 2000, 20 telefone per 100 populasie te installeer met die besef dat dit gedeeltelik van die vraag sal afhang, wat op sy beurt weer gedeeltelik van bekostigbaarheid sal afhang. Telkom se verklaarde plan om die bestaande netwerk te verdubbel en dit volledig te moderniseer word beskou as 'n lewensvatbare manier om die universeletoegang-/diensdoelwitte te bereik. Die Reguleerder moet redelike teikens vir jaarlikse persentasiegroei van netwerkdeurdringing stel. Die Reguleerder, bygestaan deur die Universelediens-agentskap, sal spesifieke teikens vir publieke telefone stel na gelang van geografiese gebied, tipe nedersetting, ensovoorts. Alle betrokke Telkom (en ander bestaande en toekomstige operateurs)-aktiwiteite en finansies moet vir die Reguleerder deursigtig wees. Die Reguleerder moet die wetlike gesag hê om operateurs te dwing om inligting te openbaar wat die Reguleerder belangrik ag. Die Reguleerder moet voorsorg tref om die vertroulikheid van immaterieelgoedere te handhaaf. Die wesentlike punt is dat die Reguleerder maklike toegang moet hê tot inligting om sy/haar verantwoordelikhede na te kom.

2.10.2 Telkom sal alle bruikbare voormalige TBVC-telekommunikasiefasiliteite en -toerusting by sy netwerk inlyf.

2.10.3 Kliëntperseeltoerusting (KPT) is tans gedeeltelik gedereguleer. Die oorblywende Telkom-prerogatief, dit wil sê die reg om die eerste telefooninstrument te verskaf, is opgehef. KPT is volledig onmiddellik onderworpe aan tipegoedkeuring van die Reguleerder om te verseker dat geen skade aan die netwerk berokken word nie. Kliënte kan die KPT wat hulle verlang, aankoop.

2.10.4 In die lig van die snelle toename in seltelefonie in die land, is die Reguleerder bemaagtig om die mark te ondersoek om te kyk of a derde lisensie lewensvatbaar is. Indien wel, moet 'n derde lisensie binne twee jaar toegestaan word.

- 2.10.5 Die Reguleerder is bemagtig om in samewerking met die Raad op Mededinging, na die struktuur van die selfoonbedryf te kyk en veral of selnetwerkoperateurs lugtydverskaffingmaatskappye behoort te besit en of sulke eienaarskap stremmend op die bedryf sal inwerk.
- 2.10.6 Privaat netwerke en dienste oor die netwerk moet steeds aangemoedig word aangesien dit gesofistikeerde en toenemend noodsaaklike gereedskap vir ander gebruikers fasiliteer. In hierdie opsig het Telkom verantwoordelikhede teenoor diensverskaffers en privaat netwerke, en het hulle op hulle beurt weer verantwoordelikhede teenoor Telkom.
- 2.10.7 As die gemeenskaplike draer is Telkom verplig om alle diensverskaffers en privaat netwerke sonder diskriminasie te verbind. Maar meer kan gedoen word as tans. Telkom moet nie in staat wees om struikelblokke op te rig voor verskaffers wat by die PSTN wil inskakel nie en moet wettige versoeke om interverbinding met redelike stiptheid akkommodeer. Die Reguleerder is bemagtig om verpligte interverbindingbeleide af te kondig indien dit nodig sou wees. Waar moontlik, moet Telkom die groei van dienste fasiliteer deur interverbinding in "ongebondelde" doelgemaakte pakkette te bied waarin swakker gehalte of minder uitgebreide verbindinge in laer interverbindingkoste weer-speël word. Die Reguleerder moet oor hierdie praktyke toesig hou.
- 2.11 Die Regering het verskeie doelwitte vir die sektor gedurende die tydperk van eksklusiwiteit (soos voorheen beskryf), waaronder die belangrikste die uitbreiding van die telekommunikasie-infrastruktuur en die bevordering van universele diens is. Telkom is die primêre middel om hierdie doel te bereik. Telkom het self ook bykomende vereistes, veral namate die sektor in die rigting van bevryding en mededinging beweeg. Kortom, Telkom het twee wesentlik botsende vereistes gedurende die tydperk van eksklusiwiteit: om die netwerk uit te rol en veilige gebruik bekostigbaar te hou en om sy tariewe te herbalanseer om vir mededinging voor te berei. Om hierdie botsende vereistes te fasiliteer, moet ontduiking en herverkoop van kapasiteit beheer word om grootskaalse migrasie van verkeer weg van Telkom af te voorkom. Tog moet die beheer self realisties wees.
- 2.11.1 Telkom moet toegelaat word om onmiddellik in die rigting van herbalansering van tariewe te beweeg en dit moet teen die einde van die tydperk van eksklusiwiteit voltooi wees. Die waagmoedigste stappe in die rigting van herbalansering sal in jaar 4, die laaste jaar van eksklusiwiteit gedoen word. Tot dan moet die Reguleerder stappe doen om die omseiling van die PSTN te verhoed.
- 2.11.2 Privaat netwerke: 'n Privaat netwerk word normaalweg gestig indien 'n gebruiker kapasiteit by 'n gemeenskaplike draer huur en dit so konfigureer dat dit die gebruiker die beste pas, met inbegrip van die verskaffing van skakelvermoëns soos nodig. Privaat netwerke is feitlik altyd sakeondernemings met geografies verspreide eenhede en die doel

met sulke netwerke is om die sake-eenhede geïntegreerd te verbind deur verkeer tussen die terminale van slegs hulle eie netwerke te dra. In die verlede is netwerke toegelaat om óf dataverkeer óf stemverkeer te dra, maar nie albei nie.

'n Nuwe liberaler omskrywing van privaat netwerk sal soos volg gebruik word: 'n Privaat netwerk sal toegelaat word om verkeer wat "hoofsaaklik of integraal verwant is", na die besigheid van die maatskappy te dra wat die privaat netwerk bedryf. Geen ander verkeer word toegelaat nie. Privaat netwerke wat nou onderskei word as óf aan data óf aan stem toegewy, kan nie steeds so onderskei word nie. Indien 'n privaat netwerk gebruik word vir doeleindes wat hoofsaaklik of integraal aan die besigheid van die maatskappy verwant is, maak dit nie saak of stem of data daarvoor gaan nie. Privaat netwerke kan begin om waarde aan die fasiliteite binne die privaat netwerk toe te voeg.

Privaat netwerke moet met die publieke netwerke (PSTN en PSDN) interverbinding. Soos in Figuur 2 aangetoon, laat die interverbinding tussen publieke en privaat netwerke tegnies "inbraak"-oproep van die publieke na die privaat netwerke toe, "uitbreek"-oproep van die privaat na die publieke netwerk en inbraak/uitbreek op dieselfde oproep. Inbraak en uitbraak word op sigself toegelaat. Wat *nie* toegelaat word nie, is 'n *kombinasie* van inbraak en uitbraak in 'n enkele oproep. 'n Oproep met sy oorsprong in die PSTN wat toegang tot 'n privaat netwerk verkry, kan nie daarna weer terug na die PSTN uitgebreek word nie. Inbraak/uitbraak op dieselfde oproep maak direkte omseiling van die publieke netwerk uit met potensiële verlies aan inkomste vir Telkom, en dit is ontoelaatbaar.

Die Reguleerder moet privaat netwerke lisensieer. Herverkoop van gehuurde kapasiteit moet nie voor jaar 4 toegelaat word nie.

- 2.11.3 Aan die begin van jaar 4 word herverkoop toegelaat en moedig dit dus nuwe en innoverende gebruike van die telekommunikasie-infrastruktuur aan. Om teen uitermatige migrasie van verkeer vanaf Telkom te waak en om netwerkuitrol vir universele diens te beveilig sal 'n kombinasie van interverbindingkoste en Universelediensfondsbydraes van privaat en waardetoegevoegde netwerke afgekondig word. Dit moet deur die Reguleerder bepaal word sodat dit voldoende sal wees om 'n redelike persentasie van die verwagte verlore inkomste te verhaal. Interverbindingkoste word waarskynlik die beste bereik deur die kwessie van kommersiële onderhandeling aan die partye oor te laat, maar aan die Reguleerder die bevoegdheid te gee om die gevolglike interverbindingsooreenkoms goed of af te keur sowel as om tussenbeide te tree indien die partye nie ooreen kan kom nie. Die Reguleerder moet egter 'n "riglyn" voorlê om die interverbindingkoste te bepaal.

- 2.12 Die Universele Diensfonds-bydraes word op alle marksegmente gehêf waar daar mededinging is. Dit begin dus in jaar 4 wanneer herverkoop toegelaat word. Indien herverkoop dus vir privaat netwerke en WTN'e dus toegelaat word, moet hulle nog steeds 'n sekere vaste persentasie van hulle inkomste tot die Universele diens-fonds UDF bydra. Dit kan dalk beter wees om interverbinding-koste relatief laag te hou en Universele-fonds-verpligtinge relatief hoog. Hierdie kombinasie het waarskynlik die uitwerking dat dit groei en verskeidenheid van dienste aanmoedig terwyl dit terselfdertyd die inkomste van die universele-diensverskaffer indirek beskerm. Maar die Reguleerder sal waaksaam moet wees by die monitering of die kombinasie van herverkoop en Telkom se tariefherbalansering daartoe neig om die sentrale universele diens-doelwit te ondermyn en dan bydraes daarvolgens aanpas.

Die gelde van die Universele diens-fonds word tussen die twee partye verdeel volgens 'n formule wat deur die Reguleerder opgestel is. 'n Gedeelte van die UDF-gelde gaan direk na bestaande geteikende eindgebruikers en subsidieer hulle om bekostigbaarheid van telefoonopneem en -gebruik te bevorder. Die doel met hierdie gedeelte van die UDF is om geteikende gebruikers te help terwyl Telkom sy tariewe in jaar 4 herbalanseer. Die ander deel van die UDF word direk aangewend om netwerkuitbreiding te befonds waar daar nie infrastruktuur is nie.

- 2.13 Waardetoegevoegde-netwerk (WTN)-verskaffers bied dienste soos elektroniese data-uitruiling, e-mail, protokolomskakeling, toegang tot databasisse en bestuurde datanetwerkdienste. Om 'n groot aantal kliënte te bereik, skakel WTN'e gewoonlik onderling met PSTN. In sommige gevalle ding hulle diensaanbiedings direk mee met dié wat deur Telkom gebied word. In gebiede waar daar mededinging is, moet speelvelde gelyk wees en moet Telkom nie toegelaat word om rooftervasstelling te beoefen nie. Daar moet nie van Telkom vereis word om nou afsonderlike filiaalmaatskappye te stig nie, maar hy moet toereikende verantwoordings- en verslagdoeningmeganismes in plek stel (*Chart of Accounts* en *Cost Allocation Manual* - COA/CAM). Alle verskaffers moet hulle inderdaad hou by COA/CAM-vereistes. Die Reguleerder moet enige COA/CAM-vereistes beperk tot die minimum wat nodig is om sy take doeltreffend te verrig, om nie onnodige koste te laai op die operateurs wat uiteindelik in die eindgebruikerpryse weerspieël sal word nie. Die Reguleerder moet monitor of mededinging op daardie gebiede dreig om verkeer en inkomste weg van Telkom te keer. Dit is 'n gekompliseerde taak. Dit mag wees dat sekere WTD-dienste *nuwe* verkeer en inkomste na die netwerk kan bring. Daarom sal dit moeilik wees om die "skade" aan Telkom te bereken. Die Reguleerder moet toegelaat word om met verskeie interverbindingformules te eksperimenteer. Reëls ten opsigte van *internasionale* WTD-verskaffers moet onderhandel word binne die raamwerk wat deur die WTD gevestig is. Desnieteenstaande sal die nodige oorweging daaraan gegee moet word om die weglei van stemverkeer van Telkom af te verhoed.

- 2.14 Daar word gewoonlik van gelisensieerde diensverskaffers en privaat netwerk-gebruikers vereis om Telkom-infrastruktuur te gebruik, met inbegrip van verbindings en ander verwante toerusting. Indien Telkom egter nie bereid of nie in staat is om 'n oplossing van aanvaarbare kwaliteit te verskaf binne 'n redelike tyd soos deur die Reguleerder bepaal nie, kan dié partye kies om hulle eie verbindings te verskaf onder sekere voorwaardes wat deur die Reguleerder gestel word. Met ander woorde, Telkom moet die voorkoopreg hê, maar daarna kan enige ander party (met inbegrip van Transtel en Eskom) wat daartoe in staat is, dienste bied. Omdat Transtel en Eskom volgens regeringsbeleid nie tans met Telkom mag meeding of eindgebruikerklieënte van telekommunikasiedienste mag voorsien nie, moet hulle hulle beskikbare verbindings en verwante toerusting aan Telkom verhuur. Parallel daarmee moet Telkom verbindings en verwante toerusting van Transtel en Eskom huur en dit verhuur aan 'n kliënt wat daarom vra, indien dit beskikbaar is en Telkom dit nie kan verskaf nie. Die Reguleerder moet oor hierdie verhuring en prysbepaling toesig hou om billikheid teenoor alle partye met inbegrip van die eindkliënt te verseker.
- 2.15 Met die uitsondering van die gelisensieerde selverskaffers kan daar geen netwerk- of infrastruktuurgebaseerde mededinging gedurende die tydperk van eksklusiwiteit vir Telkom wees nie. Transnet en Eskom mag nie met Telkom meeding nie. Hierdie infrastrukture moet dié van Telkom "komplementeer".

WAT IS KOMPLEMENTARITEIT?

- 2.16 Komplementariteit in die gebruik van die telekommunikasiefasiliteite van Telkom en dié van Transtel en Eskom (die semistaatsinstansies) word voorgestaan in erkenning van die feit dat die semistaatsinstansies se fasiliteite gevestig en in bedryf is en dat hulle so ge-optimaliseer moet word dat hulle die land se telekommunikasievermoëns verhoog maar nie Telkom se eksklusiwiteit ondermyn nie.

Die telekommunikasiefasiliteite van hierdie semistaatsinstansies kan beskou word as bestaande uit drie "funksionele" lae soos hieronder beskryf word.

KRITIEKE BEDRYFSONDERSTEUNING: Daar is aan die semistaatsinstansies toestemming verleen om hulle eie telekommunikasiefasiliteite te bou en te bedryf, hoofsaaklik om hulle in staat te stel om direkte beheer te hê oor hulle bedrywe waar lewens in gevaar kan wees. Toe hierdie uitsondering op die nasionale operateur se monopolie toegestaan is, is daar gevoel dat die publieke telekommunikasienetwerk nie die nodige vlak van betroubaarheid kon voorsien nie.

INTERNE KOMMUNIKASIE: Toe hulle toegelaat is om hulle eie telekommunikasiefasiliteite vir hulle kritieke bedrywe te vestig, is die semistaatsinstansies ook toegelaat om dit vir hulle eie interne behoeftes te gebruik ten einde die gebruik van hulle belegging in hierdie fasiliteite te optimaliseer. In die praktyk is hulle toegelaat om self hulle "privaat netwerke", beide stem en data, te verskaf wat ander organisasies slegs by Telkom kan kry. Die semistaatsinstansies het ook na goeë dunde en volgens hulle behoeftes van Telkom se fasiliteite in hulle privaat netwerke gebruik gemaak.

OORTOLLIGE KAPASITEIT: Dit is tegnies en ekonomies nie prakties om telekommunikasiefasiliteite te bou wat perfek by die vereiste kapasiteit pas nie. Daar is dus altyd 'n sekere mate van oortollige kapasiteit in enige netwerk met inbegrip van dié van semistaatsinstansies. Die semistaatsinstansies sal belang hê by die "verkoop" van hierdie oortollige kapasiteit en kan inderdaad aangemoedig word om oortollige kapasiteit wat meer is as hulle behoeftes, te verskaf indien hulle toegelaat word om kapasiteit in mededinging met Telkom te herverkoop in gebiede waar Telkom se ongebalanseerde tariefstruktuur dit winsgewend sal maak.

Terwyl Eskom nie enige noemenswaardige mededinging in die opwekking en transmissie van elektrisiteit het nie, bedryf Transnet (Transtel se pa) sy vervoersaak in 'n toenemend mededingende omgewing. Transnet sou dus mededingende voordeel kon trek deur telekommunikasiefasiliteite aan strategiese kliënte en vennote beskikbaar te stel.

Met bogenoemde inaggenome, en om spesifiek nie Telkom se eksklusiwiteit te ondermyn terwyl die gebruik van die land se telekommunikasie-infrastruktuur ge-optimaliseer word nie, moet die volgende "komplementêre" beginsels gedurende die tydperk van eksklusiwiteit geld:

- 2.16.1 die semistaatsinstansies word toegelaat om voort te gaan om self hulle telekommunikasiefasiliteite vir hulle kritieke operasionele ondersteuning te verskaf, en ook vir hulle interne behoeftes kragtens lisensies wat deur die Reguleerder met inagneming van Telkom se eksklusiwiteit uitgereik sal word;
- 2.16.2 die oortollige kapasiteit van die semistaatsinstansies kan en moet waar dit tegnies uitvoerbaar is, aan Telkom verhuur word ingevolge wedydys ooreengekome kommersiële en bedryfsterme en voorwaardes en deur die Reguleerder beheer word om die land se belange te bevorder. Die riglyne vir hierdie bedryf tussen Telkom en die semistaatsinstansies moet die volgende wees:
 - Telkom sal poog om van die semistaatsinstansies se oortollige kapasiteit gebruik te maak, byvoorbeeld om alternatiewe roetering vir sy groot kliëntebasis te verskaf, veral waar dit nie sy eie infrastruktuur ekonomies kan verskaf nie.
 - Die semistaatsinstansies sal poog om belegging in infrastruktuur wat tot onnodige duplisering kan lei, te minimaliseer. Die een of ander vorm van samewerking met Telkom sal hiervoor nodig wees.
 - Telkom is nie bemaagtig om die ander semistaatsinstansies se netwerke met dwang oor te neem nie.
- 2.16.3 Na die tydperk van eksklusiwiteit moet die semistaatsinstansies na gelang van die Regering se beleid soos enige ander gelisensieerde verskaffer van telekommunikasiedienste behandel word.

- 2.17 Die beleid vir komplementariteit is onderworpe aan die oplossing van vraagstukke wat in die Regering van Nasionale Eenheid oor "die Herstrukturering van Staatsbates" gedebatteer word. Transnet Groep en Eskom korporatiewe strukture kan aansienlike veranderinge met die vorming van afsonderlike regspersone binne die onderskeie groepe ondergaan. Onder sulke omstandighede kan Eskom en Transnet mededingende voordeel verkry deur hulle telekommunikasie-fasiliteite aan strategiese kliënte en/of vennote beskikbaar te stel. Alternatiewelik, kan die telekommunikasievermoëns van Eskom en Transnet ingekort word tot wat absoluut nodig is vir interne en kritieke bedryfsfunksies. Wat die uiteinde van die Openbare Ondernemings-debatte ook al mag wees, hulle sal te doen hê met die komplementariteitsvraagstuk en die Minister van Pos-, Telekommunikasie- en die Uitsaaiwese sal in oorleg met die Departement, die Reguleerder en ander betrokke ministeries die beleid dienooreenkomstig moet aanpas in lyn met die gronddoelwitte wat vir die telekommunikasiesektor gestel is.

NA DIE TYDPERK VAN EKSKLUSIWITEIT

- 2.18 Die sleutelprobleem met die verskaffing van universele diens in Suid-Afrika is die beskikbaarheid of gebrek daaraan van infrastruktuur waarvan die plaaslike lus 'n groot deel verteenwoordig. Maar die plaaslike lus is histories die mins winsgewende marksegment in die telekommunikasiesektor. Dit is natuurlik waarom dit sin maak om vir Telkom 'n tydperk van eksklusiwiteit toe te staan. Ons moet aanvaar dat Telkom (en die bestaande selverskaffers as deel van hulle JEDP-verantwoordelikhede) in 'n belangrike mate daarin sal slaag om plaaslike lusse in baie dele van die land uit te bou. Maar dit is ook redelik om te aanvaar dat daar gebiede sal wees wat Telkom en die selverskaffers nog nie in die tydperk van eksklusiwiteit sal bereik het nie.
- 2.19 Om dus net eenvoudig die plaaslike lusmark aan die einde van die tydperk van eksklusiwiteit vir mededinging oop te stel sal waarskynlik nie 'n groot uitwerking hê nie. In onverbinde plattelandse gebiede sal die aansienlike kapitaaluitgawes tesame met die verwagte lae gebruik waarskynlik toetreders afskrik. In dele wat alreeds verbind is, sal 'n toetreder normaalweg nie toerusting dupliseer nie tensy hy/sy soveel waarde kan toevoeg dat kliënte na die nuwe diens sal oorgaan. Dit is waarom die enigste realistiese mededinging in die plaaslike lus in ontwikkelde lande grotendeels van die kabeltelevisie-operateurs gekom het. En die konsensus was van so 'n aard dat sulke duplisering van infrastruktuur, minstens in die nabye toekoms, teenproduktief in Suid-Afrika is. Dit mag egter wees dat SMME's en/of samewerkende organisasies in staat sal wees om plaaslike lusse te bou wat selfs nuwe en onverwagte tegnologieë benut soos mobielele en die Internet, en dat hulle na die tydperk van eksklusiwiteit toegelaat en aangemoedig moet word om dit te doen.
- 2.20 Soos reeds bespreek, is die twee sentrale doelwitte van die tydperk van eksklusiwiteit vir Telkom om die maatskappy 'n grasietydperk toe te laat om die netwerk te implementeer en vir mededinging voor te berei deur sy tariewe te herbalanseer. Hierdie hoofstuk oor markstruktuur toon merendeels 'n besorgdheid om Telkom se vermoë te beskerm om hierdie sentrale take uit te

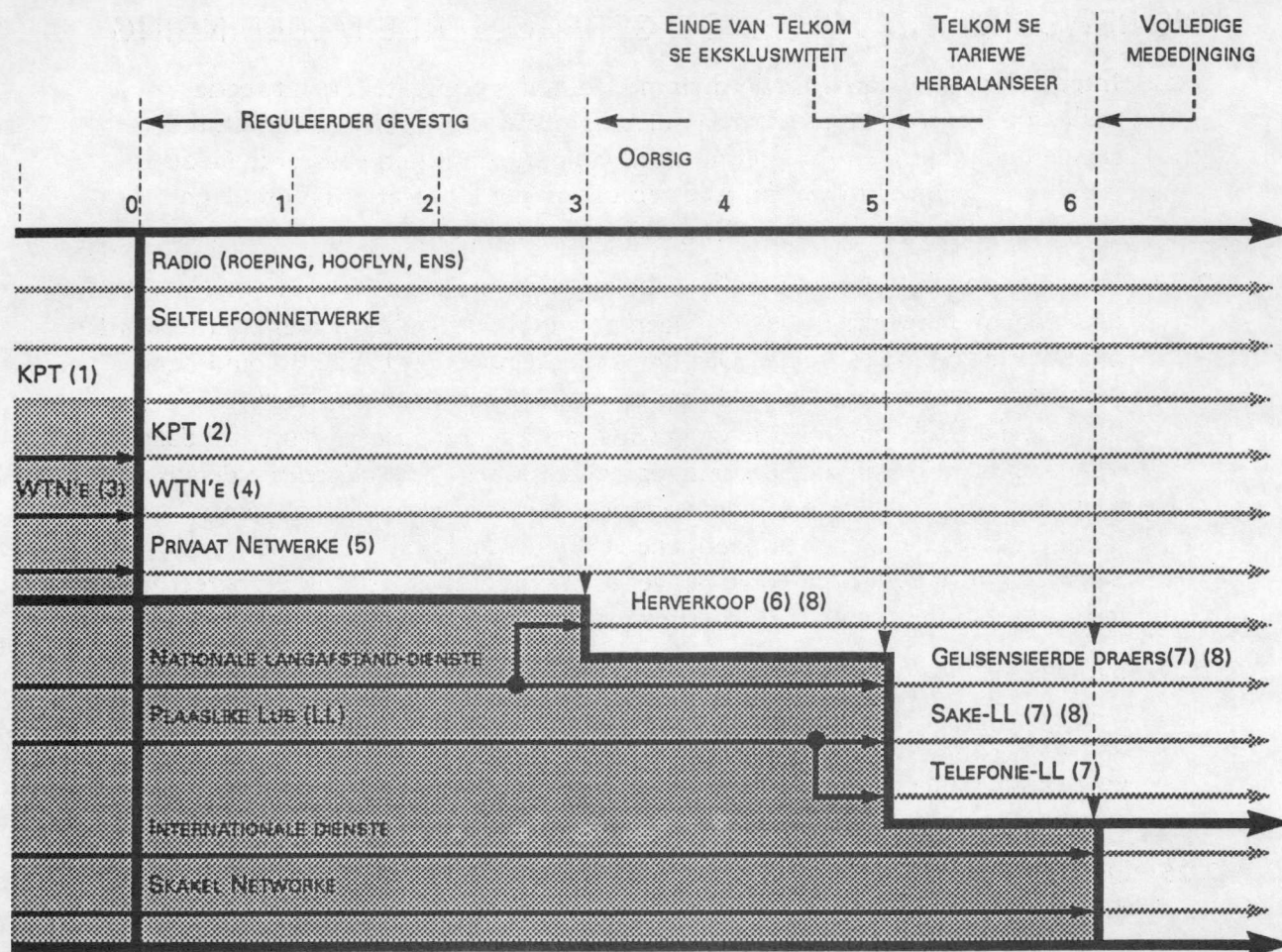
voer. Dit is op hierdie tydstip onmoontlik om die omvang en sterkte van die mededinging te ken waarmee Telkom na die tydperk van eksklusiwiteit te kampe sal hê. Indien dit waarskynlik sal wees dat nuwe toetreders kontantryke wêreldoperateurs soos AT&T en BT sal wees, sal Telkom inderdaad baat by die tyd wat dit gegun word om op mededinging voor te berei. Ons moet egter ook oor die ander kant ons besorgdheid uitspreek. Daar bestaan die gevaar dat, ironies, die plan te goed kan slaag en dat Telkom in die tydperk van eksklusiwiteit in staat sal wees om hom so te plaas dat hy mededingende ondernemings sal kan strem. Dit was inderdaad die geval in baie ander lande waar 'n sterk ingesete operateur die bevryde mark so oorheers dat die voordele van mededinging maar weinig is. Die Reguleerder het dus die moeilike taak om Telkom se aktiwiteite te moniteer om te onderskei tussen aksies wat die sentrale doelwitte van die sektor aan die hand van heropbou en ontwikkeling sal fasiliteer en die aksies waarvan die uitwerking sal wees om Telkom in so 'n sterk posisie te plaas dat dit uiteindelijke mededingers sal ondermyn. Dit sal nie maklik wees nie, maar dit moet gedoen word. Die doelstelling is nie om mededinging op sigself te bevorder nie maar om die welsyn van die verbruiker te bevorder. Die Reguleerder moet die nodige doen om 'n billike speelveld te vestig vir sover as daardie mededinging welsyn fasiliteer.

2.21 Aan die begin van jaar 6 sal die volgende gefaseerde bevryding bereik word:

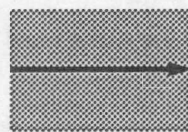
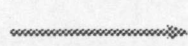
- 2.21.1 Waar daar nog nie plaaslike lusse is nie maar waar daar 'n mate van Telkom-skakelinfrastruktuur in plek is, word SMME'e en gemeenskap-ko-operasies toegelaat en aangemoedig om plaaslike lusse in samewerking met Telkom onder toesig van die Reguleerder te verskaf.
- 2.21.2 Telkom mag lyne aan mededingende installeerders van publieke betaal-telephone teen die normale tariewe in aangewese geografiese gebiede onderverhuur. Die doel is om die getal betaalfone in onderontwikkelde gebiede te vermeerder. Toesig sal deur die Reguleerder oor ooreenkomste en tariewe gehou word.
- 2.21.3 Nasionale lang afstand word oopgestel om mededinging te verskaf maar moet in Telkom se PSTN-sentrales interverbind word maar moet in Telkom PSTN-netwerke inskakel. Telkom moet nou poog om sy kernnetwerk te ringomhein van sy diensaanbiedings in die nasionale langafstand-marksegment om te verseker dat hy nie roofprysvastelling toepas nie. Interbindingklagtes moet billik wees en *kan nie* Telkom se langafstand-aanbiedinge bo nuwe toetreders s'n begunstig nie. Onderworpe aan Regeringsbeleid, kan nuwe toetreders tot die langafstand Transnet en Eskom insluit mits voorsiening deur volledig afsonderlike filiale gemaak word.
- 2.21.4 Metropolitaansearea-netwerke (MAN'e) word toegelaat. MAN'e is netwerke van privaat netwerke en is dus gewoonlik intergeskakelde netwerke.
- 2.21.5 Nasionale langafstand-verskaffers en MAN'e sal vir bydraes tot die universelediens-fonds aangeslaan word.

DIE BEWEGING NA VOLLEDIGE, GEREGULEERDE MEDEDINGING

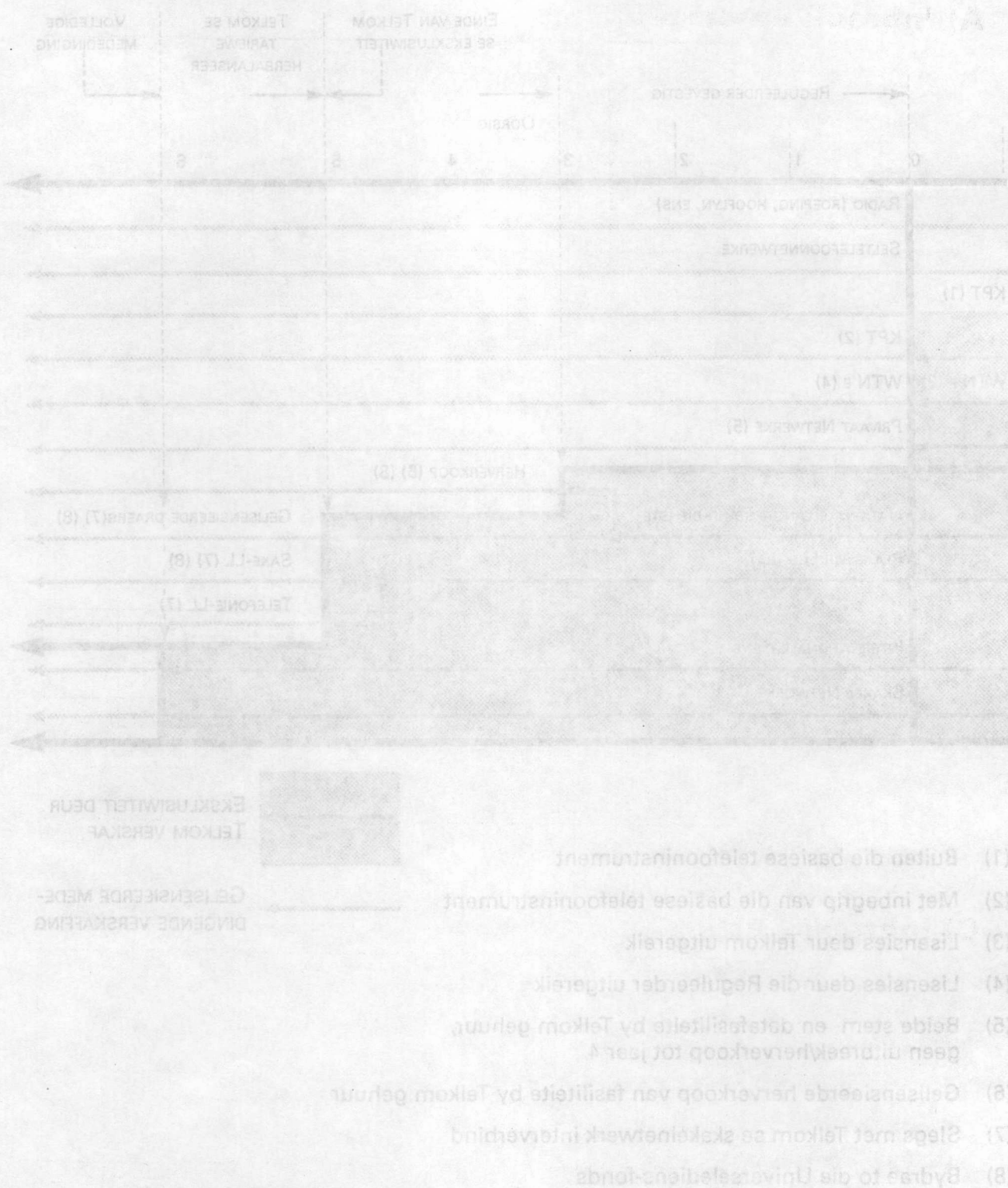
- 2.22 Internasionale langafstand word vir mededinging oopgestel en 'n tweede volledige diensoperateur word aan die begin van jaar 7 gelisensieer. Onder regulerende toesig en lisensiëring word volledige fasiliteitgebaseerde mededinging in beginsel toegelaat. Alle gebruikers kan kies watter fasiliteite en watter verskaffer hulle ook al die geskikste vind.
- 2.23 Interverbinding-netwerke word baie belangrik namate die omgewing na 'n netwerk van netwerke beweeg en geen netwerkspeler behoort toegelaat te word om bottelnekke op te rig nie. Daarom is die Reguleerder bemaagtig om interverbinding te beheer en af te dwing en geskikte formules voor te skryf. Namate die telekommunikasie-omgewing meer gekompliseerd word, sal daar waarskynlik 'n toename in "stelselintegreerders wees". Stelselintegreerders is organisasies wat pakkette van verskeie tipes dienste en toerusting saamstel en hierdie pakkette volgens die spesifieke vereistes van hulle kliënte pasmaak. Selfs al besit of bedryf hulle nie netwerke of lyne nie, moet stelselintegreerders in beginsel onder regulerende toesig wees.
- 2.24 Bydraes tot die universelediens-fonds sal deur alle mededingende spelers gemaak word volgens billike en deursigtige formules wat deur die Reguleerder bepaal is. In wat nou 'n mededingende omgewing is, gaan *alle* UDF-gelde na geteikende eindgebruikers om bekostigbaarheid te fasiliteer en verdere netwerkimplementering indirek aan te moedig.
- 2.25 Die beleid met betrekking tot die bevryding van die telekommunikasie sektor en die tydperk van Telkom se eksklusiwiteit sal onderworpe wees aan:
- die oorsig in 2.7 genoem;
 - verdere bespreking in verskeie forums, insluitende die Parlement.

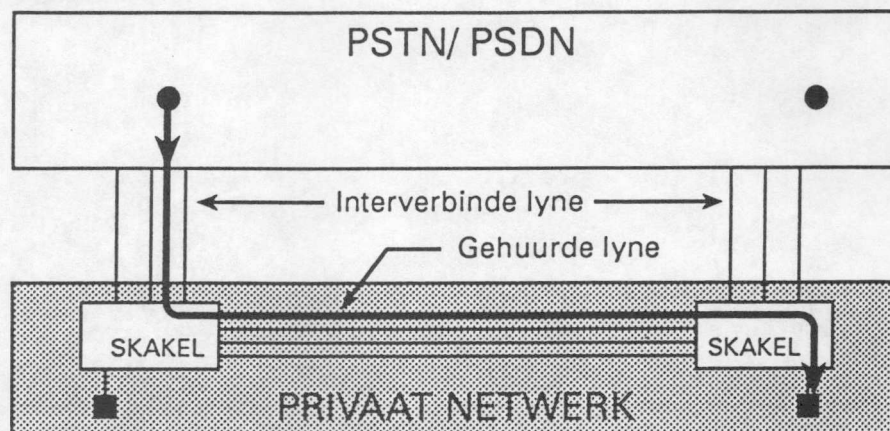
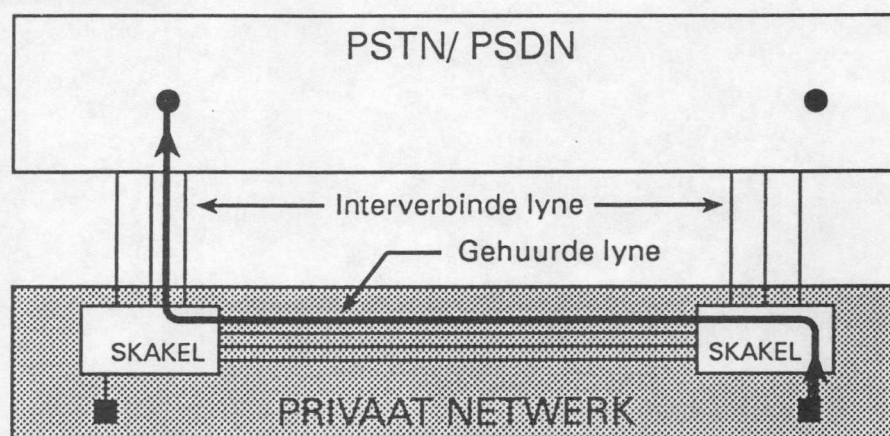
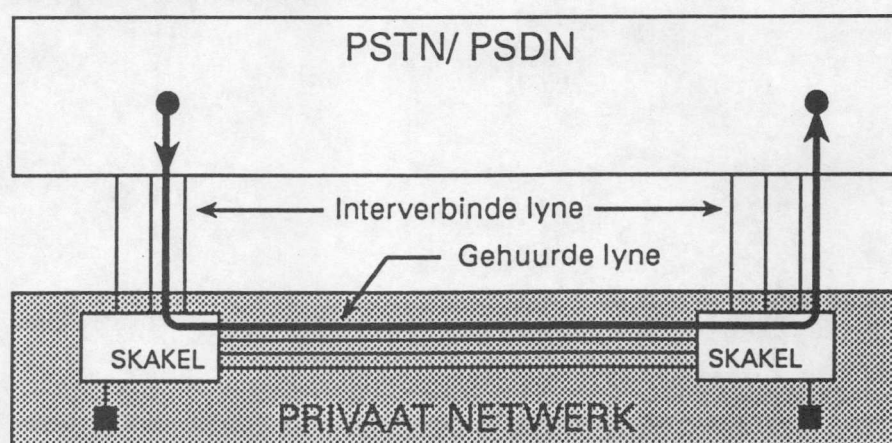
- (1) Buiten die basiese telefooninstrument
- (2) Met inbegrip van die basiese telefooninstrument
- (3) Lisensies deur Telkom uitgereik
- (4) Lisensies deur die Reguleerder uitgereik
- (5) Beide stem- en datafasiliteite by Telkom gehuur, geen uitbreek/herverkoop tot jaar 4
- (6) Gelisensieerde herverkoop van fasiliteite by Telkom gehuur
- (7) Slegs met Telkom se skakelnetwerk interverbind
- (8) Bydrae to die Universele diens-fonds

 EKSKLUSIWITEIT DEUR TELKOM VERSKAF
 GELISENSIEERDE MEDEDINGENDE VERSKAFFING

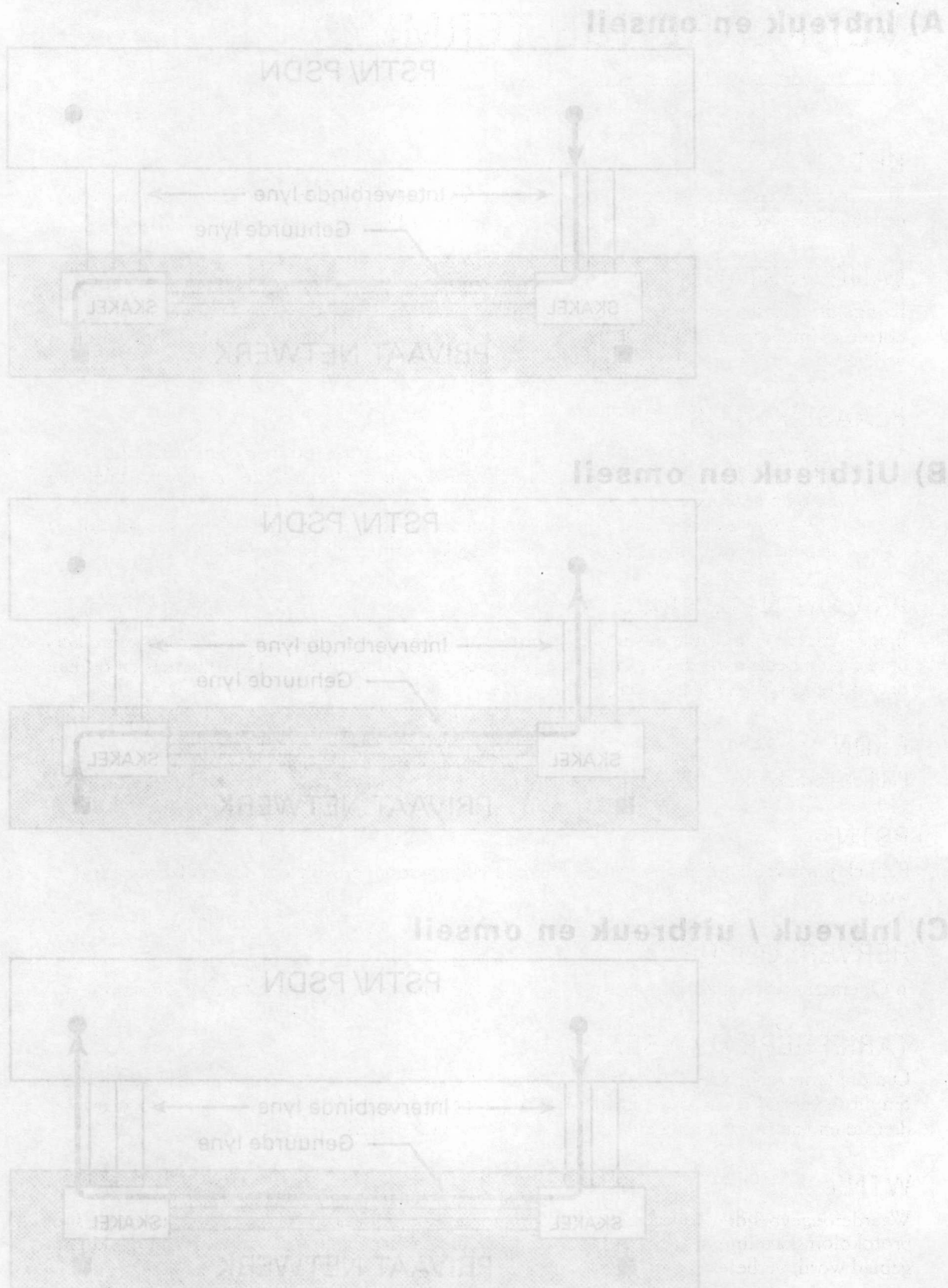
FIGUUR 1 - Telkom se eksklusiwiteit en geleidelike invoer van mededinging

FIGUR 1 - Telkom se eksklusiwiteit en geleidelike invoer van mededinging

A) Inbreuk en omseil**B) Uitbreuk en omseil****C) Inbreuk / uitbreuk en omseil**

FIGUUR 2 - Interverbinding tussen publieke en privaat netwerke

FIGUUR 2 - Interverbinding tussen publieke en privaat netwerke

VERKLARENDE TERMLYS

KPT

Telekommunikasietoerusting wat op die kliënt se perseel geïnstalleer is. Sluit toerusting van eenvoudige enkellyn-telephone tot multilynstelsels soos POTS in.

LANG AFSTAND

Kringe om plaaslike sentralegebiede met ander plaaslike sentralegebiede of ander netwerke oorsee te interverbinding. Dit sluit beide kringe vir geskakelde en vir punt-tot-punt (gehuurde) verkeer in.

PLAASLIKE LUS

- Die kommunikasiekanaal wat die kliënt met die naaste sentrale of langafstandtransmissie-fasiliteit verbind. Dit word normaalweg vir die transmissie van basiese telefonie en data gebruik.
- Die kommunikasiekanale wat telekommunikasieterminale binne 'n beperkte (plaaslike) gebied interverbinding, gewoonlik vir hoëspoed-kommunikasie (Bv MAN)

PRIVAAT NETWERK

Enige netwerk wat vir die uitsluitlike gebruik van 'n besondere organisasie of groep gebruikers ontwerp en bedryf word. Dit kan beide gehuurde en skakeleenhede (POTS) behels en dit kan of kan nie aan 'n PSTN interverbinding wees nie.

PSDN

Publiek geskakelde datanetwerk. Die bedrade datanetwerk wat deur Telkom bedryf word.

PSTN

Publiek geskakelde telefoonnetwerk. Die bedrade telefoonnetwerk wat deur Telkom bedryf word.

HERVERKOOPDRAER

'n Operateur wat kapasiteit by fasiliteitgebaseerde operateurs huur en dit dan herverkoop.

TARIEFHERBALANSERING

Om die tariewe vir telekommunikasiedienste in lyn te bring met die koste daaraan verbonde om dit te verskaf sodat kruissubsidies van oproepe na huurgelde, van langafstand- na plaaslike dienste en van internasionale na nasionale dienste uitgeskakel word.

WTN'E

Waardetoegevoegde netwerke: 'n datakommunikasiesistelsel waarin spesiale dienskenmerke soos protokolomskakeling of toegang tot databasisse die basiese datatransmissie wat aan die kliënt gebied word, verbeter.

VERKLARENDE TERMIJNS

KPT

Telekommunikasietoerusting wat op die klient se perseel geïnstalleer is. Sluit toerusting van eenvoudige enkel- en telefoon tot multi-kanale soos POTS in.

LANG AFSTAND

Kringe om plaaslike sentraalgebiede met ander plaaslike sentraalgebiede of ander netwerke oorsee te verbind. Dit sluit beide kringe vir geskeide en vir punt-tot-punt (gehuurde) verkeer in.

PLAASLIKE LUS

- Die kommunikasiekanaal wat die klient met die naaste sentrale of langafstandsentraal verbinding. Dit word normaalweg vir die transmissie van basiese telefoniese en data gebruik.
- Die kommunikasiekanaal wat telekommunikasieterminals binne 'n beperkte (plaaslike) gebied verbind, gewoonlik vir hoëspoed-kommunikasie (BY MAN).

PRIVAAT NETWERK

Enige netwerk wat vir die eksklusiewe gebruik van 'n besondere organisasie of groep gebruikers ontwerp en bedryf word. Dit kan beide gehuurde en skakelende (POTS) behels en dit kan of kan nie aan 'n PSTN-verbinding wees nie.

PBDN

Publiek geskeide data-netwerk. Die bedrags data-netwerk wat deur Telkom bedryf word.

PSTN

Publiek geskeide telefoonnetwerk. Die bedrags telefoonnetwerk wat deur Telkom bedryf word.

HERVERKOOPDRAER

'n Operateur wat kapasiteit by faillietgespande operateur huur en dit dan herverkoop.

TARIEFERBALANSERING

Om die tariewe vir telekommunikasiedienste in lyn te bring met die koste daarvan verbonde om dit te verskaf sodat kruissubsidies van oopgeleë na hantselede, van langafstand- na plaaslike dienste en van internasionale na nasionale dienste uitgeskakel word.

WTN'e

Waardegevoegde netwerke: 'n telekommunikasiesetel waarin spesiale dienskenmerke soos protokolomskakeling of toegang tot databasisse die basiese data-transmissie wat aan die klient gebied word, verbeter.

3

EIENAARSKAP, BELEGGING EN FINANSIERING

- 3.1 By die Nasionale Colloquium oor Telekommunikasiebeleid was daar geen konsensus oor die kwessie van eienaarskap nie. Die georganiseerde arbeid het gevoel dat Telkom heeltemal in die besit van die staat moet bly, terwyl die res van die voltallige sitting ten gunste van 'n strategiese ekwitiesvennootskap was met 'n internasionale vennoot en/of privaataandeel-deelname.
- 3.2 Hierdie kwessie is tans aan die uitkoms van die proses van die herstrukturering van staatsbates in die Regering van Nasionale Eenheid onderworpe.

4

EKONOMIESE BEMAGTIGING VAN HISTORIES AGTERGEBLEWE SUID-AFRIKANERS

- 4.1 Die politieke bemagtiging van die meerderheid deur demokratiese prosesse wat in die land aan die gang is, moet met ekonomiese bemagtiging gepaard gaan om die nasionale doelwit te bereik van sosiale en ekonomiese ontwikkeling wat volgehou kan word. Die skepping van sinvolle werksgeleenthede, rykdom en 'n behoorlike lewenstandaard vir die bevolking sal sin aan hulle stemreg gee. Politieke mag kan dus nie stabiliteit en groei bring sonder om aandag te skenk aan die kwessie van die ongelykhede binne die ekonomiese mag van die verlede nie. Benewens verwysing na diegene wat in die verlede deur die apartheidsstelsel benadeel is, het die term "agtergeblewe" ook betrekking op die Suid-Afrikaners wat in die verlede deur diskriminasie op grond van geslag en/of gestremdheid agtergebly het. In die opset van telekommunikasie moet die erge agterstand wat deur lede van die plattelandse gemeenskappe onder apartheid ondervind is, spesiale aandag geniet.
- 4.2 Die ekonomiese bemagtiging van histories agtergeblewe gemeenskappe is 'n doelbewuste program om sinvolle deelname deur alle lede van hierdie gemeenskappe aan alle aspekte van produktiewe ekonomiese aktiwiteite in Suid-Afrika as verbruikers, werkers, bestuurders en eienaars te bewerkstellig. Die bereiking van lewensvatbare ekonomiese bemagtiging vir histories agtergeblewe gemeenskappe sal 'n doelbewuste langtermyn- gefaseerde program vereis wat 'n wye spektrum benaderings sal gebruik. Dit sal die uitbreiding van telekommunikasiedienste na almal; verbreding van aandeelhouding van huidige en toekomstige ondernemings (onderworpe aan die staatbates-debat); die skepping van geleenthede vir sinvolle indiensneming en bestuur; en doeltreffende bevordering van entrepreneurskap insluit. Die doeltreffendheid van enige van hierdie aspekte en die sukses van die oorhoofse program van ekonomiese bemagtiging sal in die beginsel van 'n breed gebaseerde en nie-diskriminerende betrokkeheid van alle gemeenskappe by die ekonomiese ontwikkeling van Suid-Afrika geanker wees. Menslikehulpbron-ontwikkeling binne die telekommunikasiesektor moet ook gesien word as 'n vorm van ekonomiese bemagtiging om die agtergeblewe Suid-Afrikaners in staat te stel om doeltreffend aan die bedryf deel te neem.

VERSKAFFING VAN UNIVERSELE DIENS

- 4.3 Die uitbreiding van bekostigbare en toeganklike telekommunikasiediens aan alle gemeenskappe soos in die universelediens-doelwit beoog, sal die sosiale en ekonomiese aktiwiteite in histories agtergeblewe gemeenskappe bevorder deur die nodige infrastruktuur te verskaf en ook deur werk in die sektor self te genereer. Die verskaffing van telekommunikasiedienste aan skole, hospitale en die breë gemeenskap sal die deelname van alle gemeenskappe aan die nasionale ekonomie grootliks verbeter. Spesiale klem sal op die verskaffing van dienste aan alle gestremde mense geplaas word.

VERBREIDING VAN EKWITEITEIENAARSKAP

- 4.4 Wat die publieke sektor betref, is hierdie vraagstuk aan die uitkoms van die proses van die herstrukturering van staatsbates in die Regering onderworpe.
- 4.5 Wat die privaat sektor betref, wil die Ministerie van Pos-, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese graag die verbreding van aandeelhouding in privaat ondernemings aanmoedig.

WERKNEMERAANDEELHOUDING-PROGRAMME (WAHP'E)

- 4.6 Wat die publieke sektor betref, is hierdie vraagstuk onderworpe aan die uitkoms van die proses van die herstrukturering van staatsbates wat tans in die Regering aan die gang is.
- 4.7 Wat die privaat sektor betref, wil die Ministerie van Pos-, Telekommunikasie en Uitsaaiwese graag die vestiging van werknemeraandeelhoudingskemas in privaat ondernemings aanmoedig.

BESTUUR EN INDIENSNEMING

- 4.8 Die telekommunikasiesektor ervaar 'n ernstige tekort aan bestuurders en tegniese werknemers vanuit die histories agtergeblewe gemeenskappe van die Suid-Afrikaanse samelewing.

Die implementering van regstellendeaksie-programme in die sektor sal nodig wees soos in Vraagstuk 8: Menslike hulpbronne vir die sektor, uiteengesit is.

- 4.9 Programme word in plek gestel om gekwalifiseerde individue in werklike besluitnemingsposte en strategiese uitvoerende en bestuursposte in die maatskappye in die bedryf aan te stel. Daar sal van hierdie maatskappye vereis word om spesifieke stappe in hierdie verband te doen, met inbegrip van:

- Die stel van teikens vir die verandering van hulle bestuur om die deelname van die meerderheid van die bevolking te weerspieël, hierdie teikens sal in oorleg met die Regering en die telekommunikasiebedryf bepaal word;
- Die vestiging van vaardigheidontwikkelingsprogramme om die werknemers se vaardigheidbasis op te gradeer en dit te ontwikkel, 'n spesiale menslikehulp-bron-ontwikkeling-direktoraat sal deur die Reguleerder gestig word om hierdie programme op 'n bedryfwye grondslag te ondersteun. Dit sal operateurs, toerustingverskaffers en die Reguleerder insluit;

- Entrepreneursondersteuning vir werknemers wat deur die hervormings in die bedryf geraak sal word.

4.10 Die Suid-Afrikaanse Kwalifikasieliggaam (SAQA) en die Nasionale Kwalifikasieraamwerk (NKR) sal erkenning gee aan ondervinding, vaardighede sertifiseer en bedryfwye oordrag van vaardighede bevorder. Voldoening aan hierdie riglyne sal deur die Ministerie van Pos-, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese gemoniteer word.

BEVORDERING VAN ENTREPRENEURSKAP

4.11 Die telekommunikasiebedryf kan 'n instaatstellende rol speel deur onderneming-geleenthede vir Suid-Afrikaners uit histories agtergeblewe gemeenskappe in sy eie sowel as ander sektore te verskaf. Om die gestelde doelwit te bereik om die plaaslike bedryfkapasiteit en basis vir volgehoue ontwikkeling van telekommunikasie in Suid-Afrika te ondersteun en te versterk, is dit noodsaaklik om die ekonomiese bemagtiging van histories agtergeblewe gemeenskappe in dieselfde opset te ondersteun. Die Regering se verkrygingsbeleid kan sulke ondersteuning verskaf - byvoorbeeld deur programme waardeur 'n persentasie kontrakte vir verkryging, tenders, uitbesteding of subkontraktering vir gekwalifiseerde kontrakteurs uit agtergeblewe gemeenskappe in oorleg met belangegroepes opgesit word. Die spesifieke persentasies sal wissel oor tyd en die spesifieke aspekte van die bedryf en sal op 'n gereelde grondslag tussen die bedryf, die kleinsakesektor en die regering onderhandel word.

4.12 Klein, medium en mikro-ondernemings (KMMO's) word as 'n belangrike komponent in die land se ontwikkeling beskou veral deur hulle vermoë om bykomende werkgeleenthede te skep en tegniese innovering te bevorder. Hierdie ondernemings is dikwels relatief arbeidsintensief en geleë binne die gemeenskappe wat hulle bedien. In die lig van die belangrikheid van hierdie sektor by werkskepping, plaas die Regering spesiale klem op hulle gebruik as 'n middel tot die bemagtiging van agtergeblewe gemeenskappe en sal hy hulle ontwikkeling aktief bevorder.

Regerings- en semistaatsinstansies kan ook 'n groot rol by die bevordering van KMMO's speel deur

- verkrygingbeleide te hersien om 'n sekere persentasie van die verkryging van goedere en dienste van ontwikkelende KMMO's met die nodige oorleg met die betrokke werkmagte toe te ken;
- gesamentlike ondernemings met die KMMO's te vorm wat sal meehelp om hulle vermoëns te ontwikkel; en,
- die nodige opleiding vir ontwikkelende ondernemers te fasiliteer;
- die toerustingverskaffingbedryf aan te moedig om die ontwikkeling van KMMO's te ondersteun deur gesamentlike ondernemings en met ekwitiendeelname in die ontwikkelende KMMO's.

VERKRYGING

- 4.13 Verkryging is een van die meganismes wat aangewend kan word om die deelname van agtergeblewe gemeenskappe aan die ontwikkeling van telekommunikasie doeltreffend te verhoog. Dit kan gebruik word as 'n aansporingsmaatreël vir sake-ondernemings wat positiewe stappe doen deur beduidende ekwiteitbelange vir swart sake-ondernemings toe te laat, na geslagsbalans te streef, aktiewe opleiding van hulle werknemers onderneem en al die programme implementeer met die oog op die bereiking van die doelstellings van regstellende aksie. Die aansporingsmaatreëls by verkryging kan uitgedruk word as punte vir of teen mededingende aanbiedinge, en indien alles gelyk is, sal voorkeur gegee word aan sake-ondernemings met meer punte ten opsigte van bogenoemde vraagstukke. Sulke voorkeure sal natuurlik binne die grense wees wat onder die OAHT-raamwerk toelaatbaar is.

OPSYSETTING

- 4.14 'n Gespesifiseerde persentasie kontrakte van openbare ondernemings sal vir gekwalifiseerde kontrakteurs uit agtergeblewe gemeenskappe opsy gesit word. Daarbenewens sal inligting oor alle tenders aan alle kontrakteurs uit die agtergeblewe gemeenskappe beskikbaar gestel word en 'n prysvoorkeurstelsel sal geskep word vir tenders waarin hierdie kontrakteurs aanbiedinge doen. Netso sal 'n databasis van bestaande KMMO's in die agtergeblewe gemeenskappe geskep word sodat relevante inligting wyd versprei kan word na telekommunikasie-operateurs en toerustingverskaffers vir gebruik in hulle uitbesteeprogramme. So 'n databasis sal ook as bron dien vir die verifiëring van die eienaarskapgeldigheid van sulke maatskappye sowel as hulle vermoë om 'n sinvolle bydrae te lewer tot die land se ekonomie (byvoorbeeld, die vlak van die plaaslike inhoud van hulle produkte). Die databasis moet deur die Kleinsakeraad en die Staattenderraad, met inbegrip van die provinsiale tenderrade bestuur word.
- 4.15 Die implementering van 'n opsysettingprogram deur sleuteldeelnemers in die sektor sal deur die Minister gemoniteer word.

LISENSIËRING

- 4.16 Spesifieke voorwaardes vir die bevordering van ekonomiesebemagtigingsprogramme sal ingesluit word by die voorwaardes vir die toestaan en/of hernuwing van lisensies aan operateurs in die sektor (soos in die geval van die Wet op die Onafhanklike Uitsaai-owerheid). In die besonder, sal frekwensiespektrum toegeken word aan die operateurs met aanvaarbare vlakke van ekwiteit wat slegs deur lede van die agtergeblewe gemeenskappe gehou word.

5

REGULERING VAN DIE TELEKOMMUNIKASIESEKTOR EN RADIOFREKWENSIESPEKTRUM

STIGTING VAN 'N ONAFHANKLIKE TELEKOMMUNIKASIE REGULERENDE OWERHEID

- 5.1 Regulerende reëlins vir telekommunikasie is nog in die oorgangsfase waarvoor daar voorsiening gemaak is in die wetgewing van 1991 wat die bedryf van die telekommunikasiediens vanaf die Departement van Pos- en Telekommunikasiewese na die openbare maatskappy, Telkom SA Bpk, oorgedra het.
- 5.2 Kragtens hierdie reëlins word die telekommunikasiediensmonopolie wat tevore deur die Departement uitgeoefen is, deur Telkom voortgesit behalwe vir die verskaffing van seldienste en 'n paar ander gebiede. In daardie gevalle het die Minister kragtens bevoegdheid wat deur bogenoemde wetgewing aan hom/haar verleen is, ander verskaffers toegelaat om tot die telekommunikasiegebied toe te tree.
- 5.3 Die regulering van die telekommunikasietoerusting-vervaardingsbedryf word nog steeds grootliks gegrond op tydelike kontraktuele reëlins wat deur die Departement en Telkom gesluit word.
- 5.4 Ontwikkeling het sedertdien die dringende behoefte aan geskikte nuwe reëlins volgens 'n toereikende regulerende raamwerk beklemtoon. Die sleutelement in die nuwe reëlins wat deur die Regering voorgestel word, is die stigting van 'n onafhanklike statutêre telekommunikasie regulerende owerheid.
- 5.5 Die radiofrekwensiespektrum is 'n nasionale bate en 'n skaars hulpbron wat benut moet word in belang van alle Suid-Afrikaners en in nakoming van die internasionale verdrae en konvensies waartoe Suid-Afrika behoort. Oorhoofse frekwensiebestuur behels funksies soos toewysing aan gebruikers, langtermyn-beplanning, nasionale en internasionale ko-ordinasie en voorkoming van steuring. Aandag moet veral geskenk word uitvoerbaar sal word vir die verskaffing van telekommunikasiedienste. Dit sal dus noodsaaklik word om die nouste skakeling te hê tussen die lisensiëring van telekommunikasiedienste en die lisensiëring van die spektrum wat deur hierdie dienste gebruik moet word.

- 5.6 Die Departement van Verdediging is 'n baie groot gebruiker van baie frekwensie-bande (vaste en mobiele, grond-, lug- en satellietkommunikasie, radar, elektroniese ondersteuningsmaatreëls en elektroniese teenmaatreëls (EOM/ETM), ionosfeerpeiling, wapengeleistelsels ensovoorts. 'n Gebrek aan ko-ordinasie tussen die burgerlike en militêre sektore kan tot duur onderlinge steuring lei. Daarom sal die Reguleerder, as een van sy eerste take, 'n hersiening van die huidige toewysing van frekwensiespektrum instel, veral van die toewysing tussen militêre en burgerlike sektore.

VERHOUDING TUSSEN DIE MINISTERIE VAN POS-, TELEKOMMUNIKASIE- EN UITSAAIWESE EN DIE REGULEERDER

- 5.7 Daar word voorgestel dat:

- Die Minister van Pos-, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese en die Departement van Pos- en Telekommunikasiewese steeds daarvoor verantwoordelik sal wees om die beleid vir die uitsaaiwese, posdienste, telekommunikasie en die radiofrekwensiespektrum neer te lê en om die betrokke wetgewing te administreer;
- Enige beleid ten opsigte van die telekommunikasiesektor wat uit die Witskrif voortvloei, aan Ministeriële hersiening onderworpe sal wees;
- Die telekommunikasie regulerende owerheid en die universele diens-agentskap via die Minister aan die Parlement verslag doen soos wat tans die geval is met die Departement en die OUO;
- Telekommunikasie en die uitsaaiwese oor die medium termyn deur 'n enkele gesagsliggaam gereguleer word;
- Die twee strukture wat die uitsaai- en die telekommunikasiefrekwensiebande onderskeidelik bestuur, in die tydperk voor die samesmelting van die uitsaaiwese en telekommunikasie se regulerende gesagsliggame in een, gesamentlik die bestuur van die frekwensiespektrum moet ko-ordineer;
- 'n Onafhanklike en onpartydige telekommunikasie regulerende owerheid gestig word met die doelstellings, funksies en struktuur soos hieronder aangedui;
- Die onafhanklikheid van die Reguleerder nodig is om sy onpartydigheid te verseker. Onafhanklikheid behels drie aspekte:
 - onafhanklikheid van die bedryfsorganisasie(s) wat verantwoordelik is om die publieke telekommunikasie-infrastruktuur te bou en te bedryf en om telekommunikasiedienste te verskaf (bv Telkom); onafhanklikheid van ander belanghebbende partye soos nywerheidsbelange by die telekommunikasie-sektor; onafhanklikheid van die Regering by die hantering van sy toegewysde funksies wanneer die algemene raamwerk van die telekommunikasiebeleid eers opgestel is.

DOELSTELLINGS VAN DIE REGULEERDER

5.8 Die telekommunikasie regulerende owerheid sal die volgende doelstellings hê:

- om telekommunikasie in die Republiek van Suid-Afrika in die openbare belang te reguleer;
- om vordering te maak na die sosiale doelwitte van telekommunikasiebeleid - die verskaffing van universele diens;
- om die verskaffing van 'n wye reeks telekommunikasiedienste te verseker om ekonomiese groei te stimuleer en te ondersteun;
- om die aktiwiteite van Telkom in samewerking met die Minister van Pos-, Telekommunikasie- en die Uitsaaiwese te reguleer;
- om belegging in die openbare telekommunikasienetwerk te stimuleer;
- om 'n 'gelyke speelveld' te verseker waar mededingende toegang ingevolge die telekommunikasiebeleid toegelaat word;
- om die belange van telekommunikasiegebruikers en verbruikers te beskerm;
- om innovering in die telekommunikasiesektor te stimuleer met die oog daarop om 'n inligtingsuperhoofweg in Suid-Afrika te bou;
- om die ontwikkeling van menslike hulpbronne in die telekommunikasiesektor te bevorder;
- om 'n mededingende en doeltreffende vervaardig- en verskaffingbedryf te bevorder;
- om die tegniese voorvereistes vir doeltreffende telekommunikasiebedrywe te verseker;
- om die gemeenskaplike nasionale hulpbronne soos radiofrekwensiespektrum doeltreffend te bestuur.

FUNKSIES VAN DIE REGULEERDER

5.9 Daar word voorgestel dat die regulerende funksies van die onafhanklike regulerende owerheid onder andere die volgende moet behels:

5.9.1 Universele diens

- stel doelwitte vir die bereiking van universele diens;
- skakel met Telkom ten opsigte van universele diens gedurende die tydperk van eksklusiwiteit;
- stel universelediens-verpligtinge;
- administreer die universelediens-fonds wat deur die universelediens-agentskap bestuur sal word;
- verseker dat die behoeftes van gestremdes by die uitbreiding van universele diens in ag geneem word.

5.9.2 Diensverskaffing en gebruikerbehoefte

- bevorder die verskaffing van doeltreffende, doelmatige en bekostigbare telekommunikasiedienste vir alle sektore van die samelewing en die ontwikkeling van openbare en privaat dienste wat op die behoeftes van gebruikers ingestel is;
- verseker dat die behoeftes van die streke van Suid-Afrika en plaaslike gemeenskappe behoorlik in ag geneem word by die verskaffing van openbare dienste;
- verseker dat telekommunikasiedienste, oor die geheel gesien, 'n gesonde sake-omgewing ontwikkel en bevorder in belang van gesonde mededinging, doeltreffende dienste en moderne fasiliteite;
- beskerm die integriteit en lewensvatbaarheid van openbare telekommunikasiedienste;
- ontwikkel regulasies wat die bereiking van beleiddoelstellings ondersteun.

5.9.3 Eienaarskap en belegging

- moedig belegging in die bedryf aan en bevorder die stabiliteit daarvan;
- moedig eienaarskap en beheer van telekommunikasiedienste by mense uit histories agtergeblewe groepe aan;
- plaas beperkinge op kruiseienaarskap van telekommunikasiedienste volgens die vereistes van antitrustwetgewing.
- om na die struktuur van die selbedryf te kyk in samewerking met die Raad op Mededinging, en ook te kyk of selnetwerkoperateurs lugtydverskaffermaatskappye moet besit, en of sodanige eienaarskap stremmend op die handel inwerk.

5.9.4 Mededinging

- bevorder regverdig mededinging tussen telekommunikasiediensverskaffers waar sulke mededinging toegelaat word in lyn met die staat se mededingingbeleid;
- laat diensverskaffers die maksimum vryheid toe in die navolging van hulle kommersiële doelstellings terwyl die telekommunikasiebehoefte van die publiek en die beleiddoelstellings van die Regering terselfdertyd in ag geneem word.

5.9.5 Lisensiëring

- onderneem die lisensiëring van alle telekommunikasiediensverskaffers ooreenkomstig die beleidsriglyne wat deur die Minister gestel is;
- lisensieer radiospektrumgebruikers behalwe dié wat in bedryf is kragtens lisensies wat deur die Onafhanklike Uitsaai-owerheid uitgereik is;
- onderneem die hersiening van bestaande lisensies, waar van toepassing;
- moniteer en dwing voldoening aan die betrokke wetgewing en regulasies af;
- evalueer en prioritiseer tenders vir nuwe lisensies;
- bepaal geskikte klasse vir lisensies;
- hoor klagtes van gebruikers en diensverskaffers aan.

5.9.6 Radiofrekwensiespektrumbestuur

- bestuur die radiofrekwensiespektrum in die openbare belang;
- stel hersiening in van die huidige toekenning van frekwensiespektrum, veral die toekenning tussen militêre en burgerlike sektore;
- verseker dat die doeltreffendste gebruik gemaak word van die radiofrekwensiespektrum en stel die nodige meganismes in om dit te bereik;
- beheer en rasionaliseer die toewysing en gebruik van radiofrekwensiespektrum deur middel van geskikte maatreëls;
- vestig en implementeer die nasionale radiofrekwensiespektrumplan.

5.9.7 Standaarde en kwaliteit

- stel nasionale standaarde om die verskaffing van telekommunikasiedienste te reël en voldoening daaraan te verseker;
- verseker dat die behoeftes van gestremdes in ag geneem word, veral ten opsigte van tipegoedkeuring vir kliëntperseeltoerusting (KPT);
- stel toepaslike tegniese en kwaliteitstandaarde in oorleg met die telekommunikasiebedryf en verbruikerliggame;
- onderneem tipegoedkeuring van kliëntperseeltoerusting (KPT) en die reëls vir die koppeling daarvan aan die netwerk.

5.9.8 Menslikehulpbron-ontwikkeling

- vestig 'n menslikehulpbronontwikkeling-direktoraat om befondsing vir menslikehulpbron-ontwikkeling in die telekommunikasiesektor te verskaf (kyk Vraagstuk 8);

5.9.9 Navorsing

- bevorder en doen navorsing oor die ontwikkeling in beleid en tegnologie van telekommunikasieregulering.

5.9.10 Interverbinding

- bepaal interverbindingriglyne, fasiliteer interverbindingonderhandelinge en keur interverbindingooreenkomste goed (met wysigings soos nodig) in die openbare belang.

5.9.11 Tariewe

- reguleer tariewe indien en wanneer nodig in die openbare belang.

5.9.12 Verbruiker- en gebruikerbeskerming

- aanvaar die verantwoordelikheid vir verbruikerbeskerming ten opsigte van telekommunikasie.
- verskaf die oplossing vir klagtes en geskille deur verbruikers en gebruikers ten opsigte van telekommunikasiedienste.

5.9.13 Nommering

- administreer Suid-Afrika se nommeringplan.

5.9.14 Toegang tot Intelsat

- reguleer toegang tot Intelsat-dienste.

5.9.15 Skakeling met Minister

- adviseer die Minister ten opsigte van enige groot vraagstukke wat telekommunikasie raak.

5.9.16 Parlement

- doen verslag aan die Parlement oor die uitvoering van sy funksies;
- dien jaarliks 'n begroting vir goedkeuring by die Parlement in.

5.9.17 Konsultasie en internasionale deelname

- neem deel aan internasionale afvaardigings, in oorleg met die Ministerie, oor vraagstukke wat met telekommunikasie verband hou;
- verskaf 'n forum vir konsultasie met alle belanghebbende partye.

STRUKTUUR VAN DIE REGULEERDER**SAMESTELLING VAN DIE TELEKOMMUNIKASIE REGULERENDE GESAGSLIGGAAM****5.10 Daar word voorgestel dat die Reguleerder uit 'n raad moet bestaan.****5.10.1 Samestelling van die Raad**

- 'n Raad wat bestaan uit nie minder as vyf en nie meer as sewe lede nie waarvan een as voorsitter aangewys moet word, sal deur die Minister aangestel word;
- Raadslede sal breedweg verteenwoordigend van die mense van Suid-Afrika wees en sal, kollektief beskou, breë kennis van die kommunikasiesektor hê;
- Die Minister sal die vergoedingsvlakke van die voorsitter en die raadslede in oorleg met die Minister van Staatsbesteding bepaal;
- 'n Raadslid van die telekommunikasie regulerende gesagsliggaam sal nie enige besoldigde werk buite die verpligtinge van sy/haar amp doen of hom/haar daartoe verbind om dit te doen nie;
- Die voorsitter sal vir 'n termyn van vyf jaar aangestel word. Raadslede sal vir 'n termyn van vier jaar aangestel word onderworpe aan 'n meganisme wat hulle rotering met twee jaar tussenpose sal verseker. Aanstellings kan hemu word.

KEURINGKRITERIA

5.10.2 Daar word voorgestel dat die volgende persone nie verkiesbaar geag moet word om lede van die Raad te wees nie:

- 'n persoon wat nie 'n burger van die Republiek of 'n permanente inwoner daarvan is nie;
- 'n Ongerehabiliteerde insolvente persoon;
- 'n persoon wat op enige tydstip skuldig bevind is (in die Republiek of elders) aan diefstal, bedrog, vervalsing of die uitgee van 'n vervalsde dokument, myneid, 'n misdaad ingevolge die Wet op Korruptsie, No 94 van 1992, of enige misdaad waarby oneerlikheid betrokke is, of 'n persoon wat gevonnissen is tot tronkstraf sonder die keuse van 'n boete met die uitsondering van politieke gevangenes.

Om die amp as raadslid op te neem, mag iemand nie 'n persoon wees wat:

- in die diens van enige staatsdepartement is nie;
- 'n Lid is van die Parlement of enige ondergeskikte regeringsliggaam wees nie;
- 'n Amp in enige politieke party beklee nie;
- Direk of indirek 'n finansiële belang by die telekommunikasiebedryf het nie;
- 'n Amp beklee in enige maatskappy of instansie wat betrokke is by of 'n finansiële belang het by die telekommunikasiebedryf nie;
- In die telekommunikasiebedryf werksaam is nie.

5.10.3 Wanneer die Minister iemand in die regulerende gesagsliggaam aanstel, moet hy/sy hom/haar daarvan vergewis dat die lid 'n persoon van goeie kaliber, hoë integriteit en kundigheid is en bekwaam is om saam met die ander lede die pligte en funksies van die regulerende liggaam te verrig.

KEURINGSPROSES

5.10.4 'n Openlike en deursigtige proses moet gevolg word. Benoemings moet gevra word en openbare verhore moet gehou word deur 'n paneel wat deur die Minister aangestel is.

VERSLAGDOENINGLYNE

5.11 Die reguleerder moet deur die Minister aan die Parlement verslag doen.

ADMINISTRASIE

5.12 Die Raad sal in oorleg en onderhandeling met die Ministerie en die Departement sy eie administrasie ten opsigte van personeel en hulpbronne stig. Die personeelsamestelling van die Reguleerder moet die demografie van die land weerspieël.

DEURSIGTIGHEID

- 5.13 In beginsel sal die Reguleerder die besigheid van regulering openlik en deursigtig behartig. Dokumente sal gereeld aan die publiek ter insae gegee word en behoorlike voorsiening moet gemaak word om dit vir die publiek toeganklik te maak. Inligting wat deur gelisensieerde diensverskaffers voorgelê word wat as immaterieelgoedere beskou word (dit wil sê maatskappyplanne, beleggings ensovoorts waarvan die openbaarmaking die planne mag raak of binne-inligting aan 'n mededinger kan verskaf), moet deur die Reguleerder vertroulik gehou word.

AFDWINGING

- 5.14.1 Die Raad moet slegs optree in ooreenstemming met die bevoegdheid wat aan hom opgedra is en die funksies en pligte wat kragtens die betrokke wet aan hom verleen is;
- 5.14.2 Daar word voorgestel dat die Reguleerder die bevoegdheid moet hê om waar 'n telekommunikasiediensverskaffer of -gebruiker van radiofrekwensiespektrum sy/haar lisensievoorwaardes verbreek,:
- op te tree teen die lisensiehouer wat versuim om aan die voorwaardes van die lisensie te voldoen, en
 - 'n gepaste boete op te lê (onderworpe aan 'n maksimum perk wat deur die Minister of die Direkteur-generaal goedgekeur is of by Wet voorgeskryf);
 - 'n lisensie op te skort of in te trek;
 - ander gepaste maatreëls af te dwing.
- 5.14.3 Waar 'n lid van die publiek 'n bepaling van die Wet oortree, sal daardie persoon hom aan 'n misdadig maak en is hy onderworpe aan 'n gepaste boete, of ander toepaslike afdwingingmiddel.

BEFONDSING

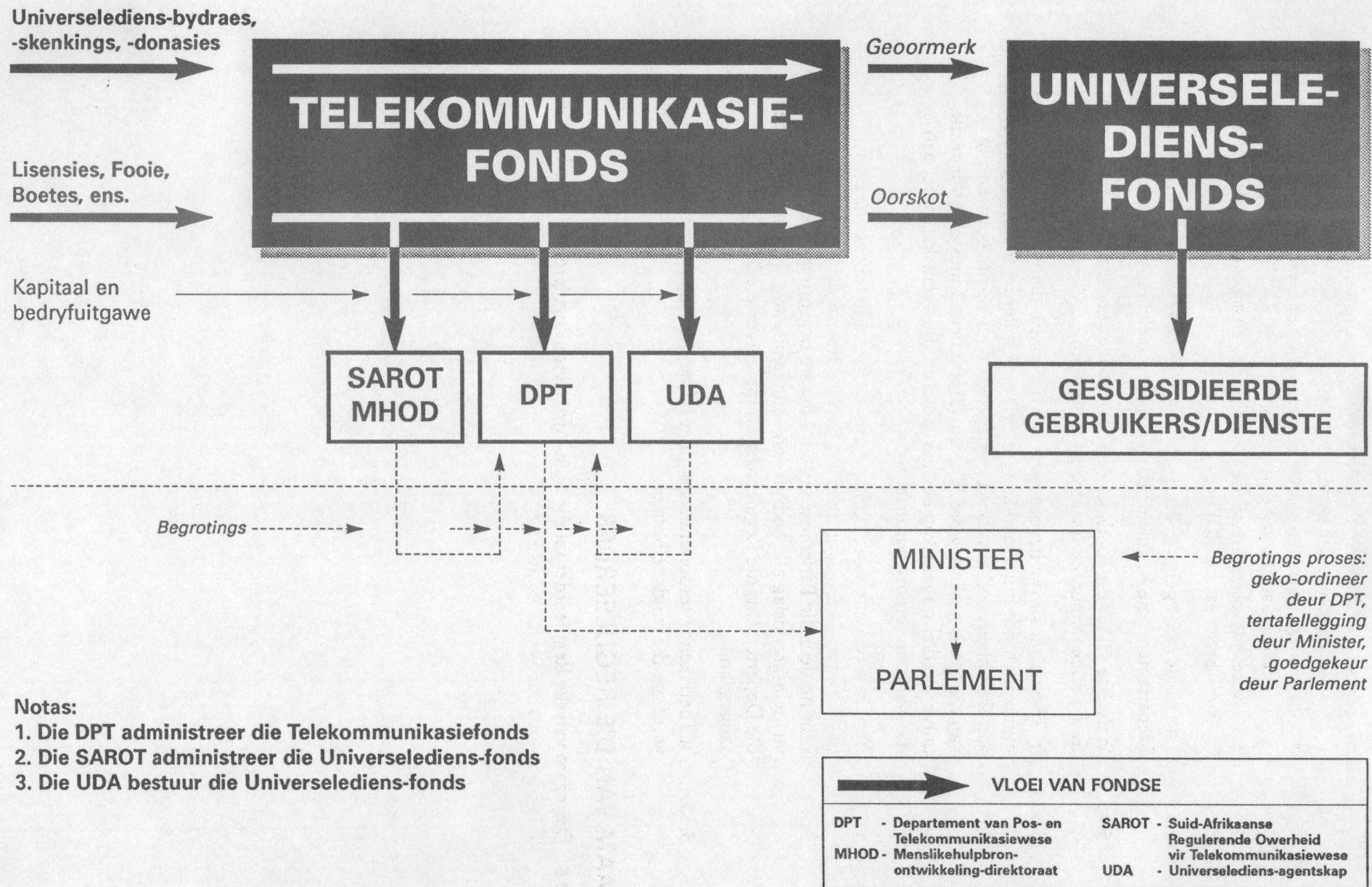
- 5.15 Daar word voorgestel dat

- 5.15.1 die reguleringkoste nie op die staatskas moet val nie maar op diegene wat deur die regulering bevoordeel word;
- 5.15.2 alle gelde wat in die reguleringproses geïen word, in die telekommunikasiesektor teruggeploeg moet word;
- 5.15.3 'n telekommunikasiefonds gestig moet word wat deur die Departement van Pos- en Telekommunikasiewese geadministreer moet word en befonds moet word uit:
- tariewe en gelde wat ingevolge die lisensies daaraan betaal moet word. Lisensiegelde moet deur die Minister goedgekeur word en op verhaalkoste op die waarde gegrond wees soos omstandighede vereis;
 - inkomste wat uit sy belegging en deponering van oorskotgelde voortspruit;
 - lenings wat vir kapitaaluitgawe aangegaan word;

- boetes wat kragtens die Telekommunikasiewet gehef word vir verbreking van die lisensievoorwaardes, terme en verpligtinge; en
 - die opbrengs uit die verkoop van enigiets wat kragtens die Telekommunikasiewet verbeurd verklaar is;
 - bydraes ingevolge universelediens-verpligtinge (en ander potensiele bronne, met inbegrip van die HOP);
- 5.15.4 Die fonds moet gebruik word om alle onkoste te bestry wat deur die Departement, die Reguleerder en die universelediens-agentskap;
- 5.15.5 'n Bydrae sal uit die fonds sal ook aan raadgewende/adviserende forums in die telekommunikasiesektor gelewer word;
- 5.15.6 'n Toewysing vir die bevordering van universele diens aan die telekommunikasiefonds moet jaarliks gemaak word. Hierdie toewysing moet aan die universelediens-fonds gemaak word en vir die bevordering van die fonds gebruik word. Die universelediens-fonds moet deur die universelediens-agentskap bestuur word en die agentskap moet aan die Minister verantwoordbaar wees.
- 5.15.7 Die Departement moet jaarliks in oorleg met die Reguleerder en die universelediens-agentskap 'n gekonsolideerde begroting vir goedkeuring deur die Parlement opstel. Hierdie begroting moet op 'n item-vir-item-grondslag alle bedryfs- en kapitaaluitgawe weerspieël wat deur die Departement, die Reguleerder en die universelediens-agentskap aangegaan is;
- 5.15.8 'n Toereikende tesouriefunksie moet binne die Departement geskep word om die fonds te bestuur.

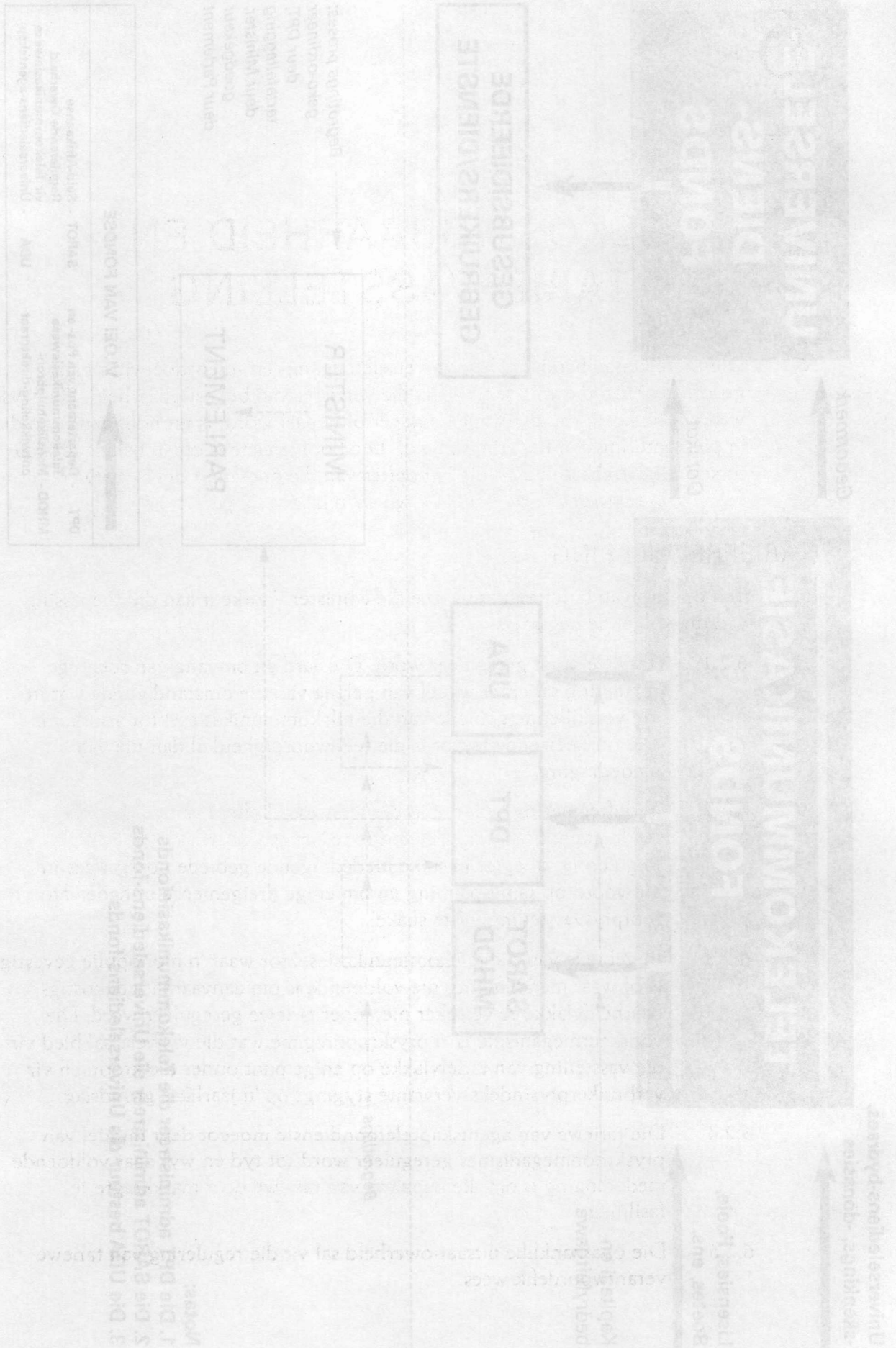
NAAM VAN DIE REGULEERDER

- 5.16 Die naam van die Reguleerder sal die Suid-Afrikaanse Regulerende Owerheid vir Telekommunikasie wees. (SAROT)

FIGUUR 3 - Vloei van Telekommunikasiefondse

ORGANISATION OF THE GOVERNMENT OF NORTHERN IRELAND

6

BEKOSTIGBAARHEID EN TARIEFVASSTELLING

- 6.1 Die toereikende bereiking van universeletoegang- en -diensdoelwitte hang grootliks af van die voldoening aan die vereistes van bekostigbaarheid. Die wyse waarop die koste van dienste geregleer of bepaal word, is grondliggend aan die implementering van Regeringsbeleid. Die hoofvereiste is om 'n balans te skep tussen bekostigbaarheid en die behoeftes van die operateur om sy netwerk uit te brei en op te gradeer. Die hoofstuk wil so 'n balans skep.

TARIEFREGULERING

- 6.2 Ten opsigte van tariefregulering gee die Minister voorkeur aan die toepassing van die volgende beginsels:
- 6.2.1 Tariewe moet geregleer word. Die aard en omvang van sodanige regulering sal egter wissel van gelang van die omstandighede wat in die verskillende gebiede van die telekommunikasiesektor voorkom. Die oorheersende faktor is die teenwoordigheid al dan nie van mededinging.
- 6.2.2 Tariefregulering is nodig in die teenwoordigheid van voldoende mededinging om markkragte toe te laat om prysvlakke te bepaal. Regulering sal egter in sulke mededingende gebiede nodig wees in antwoord op samespanning en om enige dreigemente of daade van roofprysvasstelling uit te skakel.
- 6.2.3 In gebiede van die telekommunikasiesektor waar 'n monopolie gevestig is of waar mededinging nie voldoende is om aanvaarbare bekostigbaarheidvlakke te verseker nie, moet tariewe geregleer word. Die voorkeurmeganisme is 'n pryskroonregime wat die vryheid sal bied vir die vasstelling van tariefvlakke op enige punt onder die kroon en vir verbruikerprysindeks-verwante stygings op 'n jaarlikse grondslag.
- 6.2.4 Die tariewe van agentskaptelefoondienste moeëot deur middel van pryskroonmeganismes geregleer word tot tyd en wyl daar voldoende mededinging is om die bepaling van tariewe deur markkragte te fasiliteer.
- 6.2.5 Die onafhanklike uitsaai-owerheid sal vir die regulering van tariewe verantwoordelik wees.

KRUISSUBSIDIES

- 6.3 Wat die vraag van kruissubsidies betref, verkies die Ministerie die volgende beginsels:
- 6.3.1 Onder geen omstandighede mag kruissubsidiëring van nie-mededingende na mededingende dienste toegelaat word nie.
 - 6.3.2 Kruissubsidies lei tot markverwringing en dus moet dit as 'n reël nie toegelaat word nie. Daar is egter twee uitsonderings op hierdie algemene reël:
 - Kruissubsidiëring binne mededingende gebiede is nie oor die langtermyn lewensvatbaar nie en is dus toelaatbaar.
 - Kruissubsidiëring wat ingestel word met die doel om spesifieke sosiale doelstellings te bereik en wat voor implementering deur die onafhanklike regulerende liggaam goedgekeur is.
 - 6.3.3 Alle kruissubsidiëring wat op grond van die bereiking van sosiale doelstellings ingestel word moet vir die Reguleerder deursigtig wees deur gebruik te maak van 'n rekeningediagram en toewysinghandleiding.
 - 6.3.4 Kruissubsidiëring in niemededingende gebiede moet so gou moontlik uitgeroei word.
 - 6.3.5 Tariewe wat opgeblaas is met die doel om goedgekeurde kruissubsidiëringregimes te bewerkstellig moet teen mededinging deur ander operateurs beskerm word onderworpe aan hersiening op 'n deurlopende grondslag deur die onafhanklike telekommunikasie regulerende owerheid.
 - 6.3.6 Telkom se tariewe moet volledig op 'n fase grondslag herbalanseer word so gou dit moontlik is, maar met inagneming van die werklikheid van die nodige aanpassings.
 - 6.3.7 Die Reguleerder moet in oorleg met Telkom 'n herbalanseringtabel opstel met inagneming van die bereiking van sosiale doelstellings, die praktiese probleme van gereelde tariefaanpassings en die werklikhede van markpersepsie.

BEKOSTIGBAARHEID

- 6.4 Die universelediens-agentskap sal belas word met die gedetailleerde evaluering van bekostigbaarheidmeganismes. Spesiale klem moet gelê word op die ondersoek na direkte subsidie-skemas wat op individue en op gedifferensieerde strukture met inbegrip van die uitbreiding van betaaltermyne vir installeringkoste gerig is.
- 6.5 Die vereistes van die telekommunikasiesektor sluit die breedvoerige subsidiëring van telekommunikasiekoste van ander strategiese sosiale sektore uit.

7

DIE TOERUSTINGVERSKAFFINGDIENS

DIE STAAT SE VISIE

- 7.1 Suid-Afrika het 'n lang gevestigde en aansienlike telekommunikasie-verskaffingbedryf wat tans 'n omset van ongeveer R3 biljoen het en meer as 7,000 mense direk in diens het.
- 7.2 Die Ministerie is van mening dat Suid-Afrika 'n sterk telekommunikasie-toerustingverskaffingbedryf nodig het om op die ontwikkelingbehoefte van die land te reageer en om Suid-Afrika gepas in plek te stel vir die 21ste eeu. 'n Lewenskragtige, bevoegde, globaal mededingende plaaslike telekommunikasie-bedryf sal meer beleggings lok, meer werkgeleenthede skep en groter ekonomiese aktiwiteit genereer.
- 7.3 Hierdie visie strook met bedryfsbeleide wat deur die Regering voorgestel is en wat dit stel dat Suid-Afrika se beleidmakers se langtermyn-visie is om die land se proses van industriële ontwikkeling langs die sogenaamde waardetoegevoegde ketting op te versnel, en deur dit te doen, die doelwit te bereik van die skepping van aansienlike (hoëkundigheid- en hoë-inkomste-) werkgeleenthede op 'n lewensvatbare grondslag oor die lang termyn.
- 7.4 Om hierdie doelwitte te bereik, moet die plaaslike bedryf 'n aktiewe transformasieproses na 'n globaal mededingende nasionale vervaardiginghulpbron vir beide die internasionale en binnelandse markte ondergaan. Die Ministerie sal in noue samewerking met kopers en verskaffers van telekommunikasietoerusting aktief metodes ondersoek om die plaaslike verskaffingbedryf te stimuleer en dit in hierdie transformasieproses te ondersteun. Dit sal ook die implementering van sodanige maatreëls deur alle gelisensieerde operateurs aanmoedig.

ONDERSTEUNING VIR DIE PLAASLIKE BEDRYF

- 7.5 In die lig van die feit dat die Suid-Afrikaanse telekommunikasieverskaffingbedryf die grootste en mees gevorderde een in Afrika is, het dit nie meer beskerming van die Ministerie nodig as wat gegee word aan plaaslike bedrywe van ander lande wat in 'n soortgelyke ontwikkelings stadium is nie. Die Ministerie glo dat dit die plaaslike bedryf die beste kan ondersteun deur 'n stabiele makro-ekonomiese omgewing met realistiese beleide te skep wat die verwerwing van kapitaal, tegnologie en vaardigheid ondersteun.

- 7.6 Dit is dus die Ministerie se voorneme om te handel in die rigting van geleidelike en gefaseerde verwydering van enige beskermingmaatreël wat nie met die Regering se Wêreldhandelorganisasie-verpligtinge strook nie en om maatreëls te implementeer wat daarop gemik is om die bedryf te ondersteun en te stimuleer om die nodige grondliggende herstrukturering te bereik. Sulke maatreëls sal kennis neem van die behoefte aan 'n oorgangstydperk vir Telkom, die plaaslike vervaardigingbedryf en hulle personeel en werkers om hulle aanpassings in die rigting van doeltreffender plaaslike instansies en groter mededinging in die wêreld te voltooi.
- 7.7 Die Regering sal veral spesiale bystand verleen aan die segmente van die verskaffingbedryf wat ernstige afskaling van invoertariewe in die gesig staar, dié wat aansienlike modernisering nodig het en dié wat nog nie in staat is om sonder ondersteuning te oorleef nie. Die Ministerie huldig die mening dat die plaaslike telekommunikasieverskaffingbedryf geweldige geleenthede het om hom as 'n belangrike speler in spesifieke nismarkte op die Afrika-vasteland te vestig. Die Regering sal dus spesiale ondersteuning verskaf aan daardie segmente van die bedryf wat mededingend is en wat die potensiaal het om hulle markte oorsee sowel as plaaslik uit te brei.
- 7.8 Die Regering sal daarna streef om te verseker dat interregeringhandel-ooreenkomste in die telekommunikasiesektor stortingsteenmaatreëls, aangespreek word, vereistes vir tegnologie-oordrag en tegnologiese en bestuursvaardighede aan Suid-Afrikaners oorgedra word, en dat teenhandel-ooreenkomste nie beperking op die uitvoervermoëns van die plaaslike bedryf sal insluit nie. Dit sal dus bydra om die handelsbalans te verbeter.
- 7.9 Suid-Afrika het die Uruguay rondte van die Algemene ooreenkoms oor Handel en Tariewe (AOHT) en die gepaardgaande Handelsverwante Beleggingsmaatreëls (HBM) en Tegnieuse Versperrings tot Handel-ooreenkomste (*Technical Barriers to Trade*) in 1994 onderteken. Die Wêreldhandelsorganisasie (WHO) sal nou hierdie ooreenkomste waarmee beoog word om versperrings vir internasionale handel te verminder, moniteer en polisieer. Die netto uitwerking op Suid-Afrika is dat die vorige stelsel van langtermyn-ooreenkomste verouder is en dat die mark nou oop is vir nuwe toetreders wat op gunstige voorwaardes met Suid-Afrikaanse maatskappye kan meeding. Dit sal laasgenoemde forseer om by wêreldvlakke van produktiwiteit en doeltreffendheid aan te pas. Die plaaslike toerustingverskaffingsbedryf het tyd en bystand nodig om by hierdie nuwe marktoestande aan te pas.
- 7.10 Tariefbeskerming binne die ooreengekome bindingvlakke is dus die enigste oorblywende beskermingsmaatreël wat vir die Regering beskikbaar is en die Regering beoog om tariefbeskerming tot die bindingvlak toe te pas soos deur die AOHT voorsien is. Sulke tariefbeskerming sal vir 'n kort oorgangstydperk duur om die plaaslike toerustingverskaffingbedryf in staat te stel om hom weer op die toestande van wêreldmededinging te rig. Die Ministerie van Pos-, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese sal 'n versoek in hierdie verband tot die Minister van Handel en Nywerheid rig onderworpe aan die behoeftes van universele diens-uitbreiding en die voorwaarde dat toerusting wat nie plaaslik vervaardig word nie, nie deur die tariefbeskerming geraak moet word nie.

STIMULERING VAN DIE PLAASLIKE BEDRYF

7.11 Beskerming deur tariewe is 'n betreklik stomp instrument wat nie geskik mag wees om die beoogde direkte transformasie in die bedryf te weeg te bring nie. In plaas daarvan kan die Regering industriële ontwikkeling stimuleer deur:

- verskeie verskaffingsmaatreëls soos belastingaansporings vir opleiding en belegging, en die Ondersteuningsprojek vir Industriële Innovering (OPII) van die Departement van Handel en Nywerheid; en
- Sluiting van strategiese vennootskappe tussen toerustingverskaffers en netwerkoperateurs deur lisensievoorwaardes soos die JEDP. In hierdie verband het die Australiese Telekommunikasiesektor aansienlike sukses behaal met die omvorming van sy toerustingverskaffingsbedryf tot 'n groeiende, mededingende, uitvoergerigte bedryf. Die Ministerie is dus daartoe verbind om die Australiese model en ander modelle deeglik te ondersoek ten opsigte van maatreëls om die verskaffingsbedryf te stimuleer en om hulle aanpassing by die plaaslike omgewing vir moontlike aanwending in Suid-Afrika te oorweeg.

7.12 Die Reguleerder sal die werksaamhede van die plaaslike verskaffingsbedryf bevorder om toerusting te lewer en om waarde toe te voeg. Oorweging behoort geskenk te word aan die vraag of en hoe lisensievoorwaardes ondersteuning van die plaaslike toerustingbedryf kan bevorder terwyl dit gelyke behandeling van mededingende netwerkoperateurs en diensverskaffers verseker.

7.13 Telkom het alreeds tot 'n opetender-stelsel oorgegaan. Dit is die Ministerie se voorneme om hierdie proses voort te sit en te verseker dat toerustingaankooptransaksies op verdienste op 'n oop tenderproses gegrond word. In so 'n proses sal voorkeur verleen word aan verskaffers met die plaaslike vervaardiging-, navorsing- en ontwikkeling- en ondersteuningvermoëns wat die laagste lewensikluskoste sal verseker.

7.14 Alle netwerkoperateurs, bestaandes sowel as nuwes, moet gedwing word om hulle aankope van telekommunikasietoerusting en diens so te rig dat:

- daar aan klein, medium en mikro-ondernemings (KMMO's) toegang verleen word;
- swart ekonomiese bemagting-doelwitte bevorder word volgens maatstawwe wat van tyd tot tyd deur die Reguleerder gestel word.

Om gelykberegtiging tussen die diensverskaffers te verseker, moet hierdie doelwitte in lisensievoorwaardes gekwantifiseer word.

7.15 Die Regering is van mening dat in belang van 'n mededingende omgewing wat die laagste koste van telekommunikasietoerusting ondersteun, netwerkoperateurs nie toegelaat moet word om sulke toerusting te vervaardig nie.

SOSIALE IMPAK

- 7.16 Om die rimpeleffekvoordele van 'n sterk plaaslike telekommunikasie-verskaffing-bedryf vir die samelewing so groot moontlik te maak, is dit gebiedend noodsaaklik dat hierdie bedryf as 'n belangrike werkgewer proaktief tot die bemagtiging van histories agtergeblewe gemeenskappe bydra. Aangesien KMMO's belangrike skeppers van nuwe werkgeleenthede in die meeste ekonomieë is, is dit besonder belangrik om hulle integrering in die sektor se hoofaktiwiteite aan te moedig en om 'n omgewing te vestig wat vir die ontwikkeling van hulle innovering en hulle groei bevorderlik is. Om hierdie doelstellings te bereik, sal die Regering maatreëls ontwikkel om te verseker dat doeltreffende en sinvolle bemagtiging en eienaarskapstrukture deur swart en ander agtergeblewe groepe in die plaaslike verskaffingsektor bevorder word. Sulke maatreëls word in Vraagstukke 4 en 8 van die Witskrif uiteengesit.
- 7.17 Daarbenewens moet 'n aktiewe rol deur vrouens en die gestremde gemeenskap in die toerustingbedryf gespeel word. Daar moet 'n duidelike besef wees dat toepaslike tegnologie gestremdes in staat kan stel om in die bedryf te werk. Tegnologie wat deur die toerustingverskaffingsbedryf vervaardig word, moet gestremdes op 'n gelyke grondslag as niegestremdes tot telekommunikasie-toerusting toegang verleen. Tegnologie moet nie net gestremdes toelaat om in die bedryf te werk nie, maar toerusting wat in die bedryf vervaardig word, moet ook gestremdes toelaat om dit enige plek in die arbeidsmark te gebruik. Dus moet die toerusting ten opsigte van gesigsgestremde mense blindes toelaat om in staat te wees om die nodige inligting te hê om 'n skakelbord te hanteer. Wat dowes betref, moet dit maklike toegang vir hulle toerusting verleen.
- 7.18 Die Ministerie sal ook 'n gedragskode vir ondersoekers in die plaaslike vervaardigingsektor ontwikkel wat daarop gerig sal wees om te verseker dat beleggings regverdig en met vooruitskouing op beide die materiaal- en menskomponente van die plaaslike vervaardigingsbedryf gerig word en dat arbeidstandaarde of bedryfooreenkomste nagekom word.

8

MENSLIKE HULPBRONNE VIR DIE SEKTOR

- 8.1 Die kundige en bedrewe menslike hulpbronne van die land is sy rykdom. Sonder behoorlik opgeleide mense op alle vlakke sal die land nie in staat wees om sy ekonomie uit te brei om die rykdom te skep wat nodig is om die lewenstandaard van al sy mense te verhoog nie. Dit geld veral vir die Telekommunikasiesektor. Omdat hy dit glo, stel die Ministerie voor om fondse beskikbaar te stel om die verbetering van die menslikehulpbronsektor moontlik te maak. Die bestuur van sulke fondse sal die verantwoordelikheid van die Reguleerder wees. Die noodsaaklike voorwaardes is soos volg:
- 8.2 Die Reguleerder sal telekommunikasiegerigte toepassings in die volgende vyf kategorieë ondersteun:
- 8.2.1 Opleiding en heropleiding van menslike hulpbronne wat tans aktief in die sektor is.
 - 8.2.2 Ontwikkeling en groei in die opleiding van vakmanne en tegnici
 - 8.2.3 Ontwikkeling en groei in voorgraadse hoër onderwys
 - 8.2.4 Ontwikkeling en groei in nagraadse opleiding en navorsing
 - 8.2.5 Bevordering van belangstelling in die tegnologie onder skoolkinders
- 8.3 Hierdie werksaamhede van die Reguleerder moet beskou word as 'n byvoeging tot enige bestaande befondsing wat die Regering vir opleiding oor die algemeen voorsien. Waar ook al moontlik, sal die Reguleerder toepassings aanmoedig wat "opvullend" van aard is. Die Reguleerder sal nooit self enige opleiding verskaf nie. Menslikehulpbron-ontwikkeling wat deur die Reguleerder ondersteun word, behoort in ooreenstemming met die breë onderwysbeleid van die land te wees.

BEFONDSING

- 8.4 Die Ministerie glo dat die verbetering van die menslikehulpbron-sektor deur die sektor self betaal moet word. Sodanige gelde moet geensins die befondsing vervang wat die Regering normaalweg vir hoër onderwys voorsien nie. Die Ministerie stel die volgende metodes van befondsing voor.
- Die Reguleerder sal 'n gedeelte van die lisensiegelde behou wat deur maatskappye betaal word wat gelisensieer is om in die sektor op te tree.

- 8.5 Die Reguleerder sal 'n menslikehulpbron-ontwikkelingdirektoraat vorm met 'n aantal take:
- 8.5.1 Dit sal 'n begroting opstel vir 'n gedeelte van die lisensiegeld wat vir menslikehulpbron-ontwikkeling teruggehou is. Dit sal hierdie bedrag grond op toepaslike aansoeke wat dit van maatskappye, NGO's en opvoedkundige instansies ontvang. Regstellende aksie sal een van die maatstawwe wees waaraan aansoekers sal moet voldoen wanneer hulle aansoek doen.
- 8.5.2 Dit kan die bestuur van die fonds aan organisasies soos die Stigting vir Navorsingsontwikkeling (SNO) "subkontraktee" wat groter kundigheid en vermoë in spesifieke velde kan hê. Die uiteindelijke verantwoordelikheid vir die korrekte gebruik van die fondse sal by die Reguleerder berus.
- 8.5.3 Waar ook al moontlik, sal die Reguleerder realistiese teikens vir alle tipes aktiwiteite stel. Dit sal moniteer- en meetprosedures instel om te verseker dat sulke teikens bereik word.

TIPES AKTIWITEITE WAT ONDERSTEUN MOET WORD

Tipe 1 Aktiwiteit - Opleiding en heropleiding van menslike hulpbronne in die sektor

- 8.6 Hierdie aktiwiteit is hoofsaaklik gerig op persone wat nie formele kwalifikasies het nie. Die Ministerie ondersteun regstellende aksie as 'n doelbewuste strategie om die sosiale en geslagswanbalanse in ons samelewing reg te stel. Die Ministerie glo dat die menslikehulpbron-strategie op die beginsels van demokrasie, nierassisme, nieseksisme en gelyke beregting gegrond moet wees. Dit moet die ongelykhede van die verlede regstel. Die opheffing van die mense in die sektor moet dus bereik word deur doelbewus die wanbalanse in die werkmag op alle vlakke reg te stel. Dit sal proaktiewe werwing en opleiding van mense uit tevore agtergeblewe groepe vereis, veral in gebiede waar die netwerk "uitgerol" word. Geskikte opleiding van 'n hoë standaard, gerig op histories agtergeblewe groepe, sal groot getalle voornemende werknemers toerus met geskikte kwalifikasies, kennis en vaardighede om doeltreffende plasing in die arbeidsmark te fasiliteer.

Ander faktore sal ook veroorsaak dat 'n geweldige hoeveelheid opleiding en heropleiding vir mense in die sektor nodig sal wees. 'n Paar van hierdie faktore is:

- Veranderende markstruktuur kan herontplooiing van huidige personeel veroorsaak namate maatskappye nuwe rolle binne die sektor aanvaar;
- Nuwe operateurs binne die sektor sal toenemende mobiliteit veroorsaak;
- Nuwe tegnologieë, strategieë en bestuurmodelle kan geïmplementeer word.

8.6.1 Die Reguleerder sal programme ondersteun wat deur beide maatskappye en opvoedkundige instansies opgestel word om hierdie probleme te hanteer. Die volgende soorte projekte sal ondersteun word:

Versnelde ontwikkeling; Akkrediteringaktiwiteite van die SABV (SAQA) ten opsigte van tevore onerkende informele kwalifikasies; Volwasse basiese ontwikkeling; Multivaardigheidopleiding; Die onderrig van bestuurs- en entrepreneursvaardighede; Formele opleidingprogramme, binne en buite maatskappye.

8.6.2 Dit is 'n erkende beginsel dat enige doelstelling meetbaar moet wees.

Tipe 2-aktiwiteit -Ontwikkeling en groei van die opleiding van vakmanne en tegnici

8.7 Die Ministerie is bewus van die belangrikheid van die opleiding van vakmanne en tegnici. Sulke opleiding word normaalweg in verskeie tipes tegniese kolleges onderneem. Die nywerheid het ook 'n lewensnoodsaaklike rol deurdat dit die praktiese ondervinding verskaf wat integraal by hierdie soort opleiding is.

8.7.1 Die Reguleerder sal aansoeke van kolleges oorweeg om hulle opleiding vir die telekommunikasiesektor te verbeter. Sulke befondsing moet nie gesien word as sou dit die bestaande befondsing vervang wat deur die Regering vir onderwys op sekondêre vlak voorsien word nie. Die volgende kan tipiese voorbeelde wees:

Bykomende personeel; Personeelopleiding en heropleiding; Toerusting; Mobiliteit tussen kolleges en die bedryf.

Tipe 3-aktiwiteit -Ontwikkeling en groei van voorgraadse hoër onderwys

8.8 Die Ministerie is daarvan bewus dat die nalatenskap van Bantoe-onderwys beteken het dat die getal ingenieursgegraduateerdes van Suid-Afrikaanse universiteite en teknikons ver te laag is. Oor die kort termyn glo die Ministerie dat die uitset van ingenieurs sal moet verdubbel terwyl dié van tegnici sal moet vervierdubbel. Die Ministerie stel voor om die groei van telekommunikasiegerigte kursusse aan universiteite en teknikons te bevorder deur fondse vir bykomende personeel, toerusting en bedryfsuitgawes beskikbaar te stel. Moontlike aktiwiteite kan wees:

- Universiteite en teknikons kan hulle onderrig op die gebied van die Telekommunikasie, Ingenieurswese en Bestuur uitbrei. Die sosiale, beleid-, regs- en regulerende dimensies van telekommunikasie-ontwikkeling kan ook kursusmateriaal wees.
- Universiteite en teknikons wat nie tans telekommunikasiegerigte kursusse doseer nie en miskien selfs nie eers ingenieursfakulteite het nie, moet aangemoedig word om fisika- en elektroniese departemente binne hulle wetenskapfakulteite te stig. Sulke departemente kan as "vooringenieurs" beskryf word en kan uiteindelik volwaardige ingenieursdepartemente word.
- Universiteite en teknikons moet aangemoedig word om met ander instansies in 'n mentorskaprol te "tweeling".

- Indien daar 'n spesiale behoefte daaraan is, kan die Reguleerder studiebeurse beskikbaar stel om dié aan te vul (*en nie te vervang nie*) wat deur maatskappye in die sektor toegeken word.
- Die Reguleerder sal fondse beskikbaar stel om mobiliteit van personeel tussen die bedryf en die opvoedkundige instansies te vergemaklik.
- Die Reguleerder sal fondse beskikbaar stel om studentinternskappe in die bedryf te fasiliteer.

8.8.1 Daar word aanbeveel dat die fondse vir Tipe 3-aktiwiteite gekanaliseer word via die FNO wat 'n spesiale program vir telekommunikasie-onderwys en navorsing sal stig. Die FNO het uitgebreide ervaring in die befondsing van universiteite en teknikons. Die FNO sal voorstelle evalueer en begrotings vir die Reguleerder voorberei.

Tipe 4-aktiwiteit - Nagraadse opleiding en navorsing

8.9 Die Ministerie is van mening dat die langtermyn-lewensvatbaarheid van die sektor van 'n gesonde vloei vanuit die land se nagraadse skole afhanklik is. Die Ministerie beoog om proaktief gepaste nagraadse studie en navorsing op die gebied te bevorder en aan te moedig.

- Die Ministerie wil veral die daartelling van 'n netwerk van "sentrum van uitnemendheid by universiteite en teknikons bevorder. Sulke sentrums sal dan in staat wees om kontraknavorsing vir maatskappye in die sektor te doen. Dit besef dat die skepping van sulke sentrums daarvan sal afhang of die sentrums in staat sal wees om 'n "kritieke massa" intellektuele kapasiteit sowel as navorsing-toerusting op te bou. Dit wil dus spesifiek voorstelle aanmoedig om langtermyn-kapasiteitbou en internasionale samewerking te bevorder. Dit kan selfs verder gevoer word tot die skepping van "stene en sement"-navorsingsinstansies waar toepaslik.
- Die Reguleerder sal ook die skepping van spesialis professionele nagraadse grade by instansies met toepaslike kundigheid ondersteun.

8.9.1 Daar word aanbeveel dat fondse vir Tipe 4-aktiwiteite ook deur die FNO se spesiale program vir telekommunikasie-onderwys en navorsing gekanaliseer word. Die FNO sal so 'n program volgens sy lang gevestigde praktyk bestuur.

Tipe 5-aktiwiteit - Ondersteuning van wetenskap en tegnologie in skole

8.10 Die Ministerie is daarvan bewus dat die skoolstelsel se beperkte uitset van studente met toereikende wiskunde-, natuurwetenskap- en taalvermoëns die potensiële toetreders tot die sektor ernstig inkort. Die Ministerie erken dat die primêre verantwoordelikheid om oplossings vir hierdie probleem te vind by die Departement van Kuns, Kultuur, Wetenskap en Tegnologie en die Departement van Nasionale Opvoeding berus. Dit glo egter dat die sektor in 'n beperkte sin 'n bydrae kan lewer. Die Reguleerder sal voorstelle oorweeg wat tegnologie-verwante vakke "populariseer". 'n Voorbeeld hiervan sou 'n projek wees wat skole help om by Internet ingeskakel te word.

BYKOMENDE STAPPE WAT ADMINISTRATIEF GEDOEN KAN WORD

- 8.11 Die Ministerie ondersteun die vestiging van die Suid-Afrikaanse Gesagsliggaam vir Kwalifikasies (SAGK) en die Nasionale Kwalifikasieraamwerk (NKR). Dit stel voor dat 'n stel kwalifikasiestandaarde geskep word om vordering oor alle vlakke van die bedryf te voorsien. Die standaarde moenie eng gerig wees nie, maar moet krediete vir algemene opvoeding sowel as kernbedryfsvaardighede verskaf. Die Reguleerder sal fondse beskikbaar stel om hierdie aktiwiteite te ondersteun.
- 8.11.1 Die Ministerie wil graag dat Voortgesette Ingenieursopleiding (VIO) deur die NKR geakkrediteer word om die redes wat hierbo aangedui is.
- 8.11.2 Die Ministerie sal die Departement van Arbeid versoek om die skeping van 'n bedryfsopleidingsraad vir die sektor te fasiliteer.

9

STREEKS- EN INTERNASIONALE SAMEWERKING

- 9.1 Met die einde van die apartheid-era, het Suid-Afrika hom weer by die internasionale gemeenskap aangesluit. Die Regering glo dat die benutting van hierdie geleentheid tot die voordeel van alle Suid-Afkaners in 'n groot mate van die sukses van Suid-Afrika se eie HOP sowel as die sukses van die ontwikkelingspogings in Afrika oor die algemeen en Suider-Afrika in die besonder sal afhang. Dit is voor die hand liggend dat die telekommunikasie-sektor daarna moet streef om binne die parameters van Suid-Afrika se buitelandsebeleid-doelstellings te ontwikkel.
- 9.2 Die integrasie van Suid-Afrika in die streeks- en internasionale telekommunikasiestelsels sal die voordele van sinergie, groter deelname aan die wêreld-ekonomie, verbeterde persoonlike en sakekommunikasie, uitgebreide handel en herleefde ekonomiese groei meebring. As gevolg van sy ligging, sy unieke Afrika-bates en sy vermoë om Afrika-oplossings vir Afrika-probleme te ontwikkel en te bied, is Suid-Afrika in 'n goeie posisie om beide by te dra tot en baat te vind by streeks- en internasionale samewerking.
- 9.3 Op die internasionale vlak is dit die Regering se voorneme om deur die Ministerie van Pos-, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese ten volle deel te neem aan die relevante internasionale konsulerende telekommunikasie-organisasies (soos die ITU, PATU en SATCC) sowel as aan interregeringforums en groepe wat aan vraagstukke werk wat met die wêreldinligtingstruktuur verband hou. Verteenwoordiging in internasionale bedryfsorganisasies waarvan Suid-Afrika 'n deel is, sal deur die toepaslike ondertekenaars voortgesit word. Toegang van ander tot Intelsat sal deur die Reguleerder gereguleer word.
- 9.4 Streeksintegrasie van die ekonomieë van die talle klein nasiestaatsjies in Afrika word lank reeds erken as die bes moontlike wyse om lewensvatbare ontwikkeling in die hele gebied te bereik, en dit het tot die stigting van die Organisasie vir Afrika-eenheid (OAU) in die vroeë sestigjarige gelei. Verdere pogings om integrasie in Afrika te bevorder het gelei tot die stigting van streeks- ekonomiese gemeenskappe, met inbegrip van die Suider-Afrika Ontwikkelingsgemeenskap (SADC) in die vroeë tagtigerjare en die onlangse Abuja Verdrag (1991) waardeur die Afrika Ekonomiese Gemeenskap gestig is.

- 9.5 Telekommunikasie is 'n belangrike komponent van die infrastruktuur en dienste wat vir streekintegrasie nodig is. Hierdie lewensnoodsaaklike skakel vir inligtingvloei vir die handel en sosiale integrasie kan net vrygestel word deur samewerking en ko-ordinasie tussen die verskillende partye wat by die ontwikkeling daarvan as gebruikers, operateurs, vervaardigers en beleidmakers betrokke is.
- 9.6 Die Regering heg groot waarde aan doeltreffende streeksintegrasie en sal die werksaamhede van alle Suid-Afrikaanse spelers in hierdie velde ondersteun deur beleide wat sulke streeksamewerking bevorder aan die hand van kommunikasie oor grense heen, die oopstel van markte vir toerusting en dienste, die aanvaarding van geharmoniseerde standaarde en tegniese spesifikasies, doeltreffende gebruik van die radiospektrum en die formulering van gemeenskaplike Afrika-posisies vir internasionale onderhandelinge in die verskillende wêreldforums vir telekommunikasie- en inligtingsontwikkeling.

STREEKPROJEKTE

- 9.7 Die Regering sal Suid-Afrikaanse deelname aanmoedig aan gesamentlike projekte wat daarop gerig is om streeksintegrasie te verbeter soos byvoorbeeld RASCOM, wat as van belang vir die land beskou word. Die besluit om in sulke projekte te belê sal egter deur die betrokke organisasies geneem word, of hulle publiek of privaat is, op grond van evaluering van die tegniese een kommersiële lewensvatbaarheid van elke projek.

10

WETSHERVORMINGS

BESTAANDE LISENSIES EN AANVULLENDE KONTRAKTE

10.1 In hierdie verband is die Ministerie ten gunste van die toepassing van die volgende beginsels:

- As 'n algemene reël moet lisensies wat voor die nuwe telekommunikasiewette uitgereik is, nie deur sulke wetgewing benadeel word nie. Enige lisensiewysigings wat as gevolg van teenstrydighede binne die nuwe telekommunikasiebeleidsraamwerk nodig is, moet deur die Reguleerder en die betrokke lisensiehouer onderhandel word.
- Aanvullende ooreenkomste is 'n aanduiding van velde van ontoereikendheid in die huidige wets- en regulasieraamwerk van die telekommunikasiesektor. Die nuwe beleidsraamwerk moet die wysiging en/of beëindiging van hierdie kontrakte binne die ooreenkoms van die betrokke partye fasiliteer. Waar 'n party die reg om 'n diens te verskaf deur 'n kontraktuele reëling met Telkom afgelei het, byvoorbeeld die waardetoegevoegde netwerkverskaffers, moet sulke kontraktuele reëlings beëindig word en die betrokke party moet gelisensieer word om die diens te lewer sonder om in die proses benadeel te word.

LISENSIËRING VAN OPERATEURS

10.2 In hierdie opsig staan die Regering die volgende beginsels voor:

- Alle operateurs moet gelisensieer word om doeltreffende regulering te bevorder en om te verseker dat verpligtinge duidelik omskryf is, veral binne die opset van die verskaffing van universele toegang en universele diens.
- Gevolglik moet semistaatsinstansies, net soos ander operateurs, bemaagtig wees om deur middel van 'n lisensie in teenstelling met 'n statutêre reg, op te tree.

TBVC-STATE

10.3 Die herroeping van wette wat tans die herinlywing van die sogenaamde TBVC-state verhinder, behoort nie die nuwe telekommunikasiewetgewing te raak nie. Daar word inderdaad verwag dat spesifieke wetgewing wat op so 'n herinlywing gerig is, in alle waarskynlikheid die nuwe telekommunikasiewetgewing sal vooruitloop.

ONDERSKEPPING VAN OPROEPVERKEER

10.4 In hierdie opsig staan die Ministerie die toepassing van die volgende beginsels voor:

- Die reg van die Regering om telekommunikasieverkeer te onderskep moet streng beheer word.
- Die Wet op die Verbod op Onderskepping en Monitering moet hersien word om te verseker dat daar voldoende veiligheidsmaatreëls in plek is. So 'n hersiening moet noodwendig openbare debat en die deelname van ander Ministeries soos dié van Veiligheid en Sekuriteit betrek.
- Die kwessie van verkeeronderskepping moet met spesifieke wetgewing hanteer word soos wat tans die geval is.

AFKONDIGING EN HERROEPING

10.5 In die lig van die huidige samesprekings tussen die Regering en georganiseerde Arbeid oor die herstrukturering van staatsbates (die samesprekings) is die Ministerie ten gunste van die volgende beginsels:

- Dit is die ideaal dat die nodige beleid- en wetsvorming bewerkstellig word deur middel van een Telekommunikasiewet wat die regsraamwerk vir die sektor sal konsolideer.
- Indien die samesprekings egter dreig om die invoer van beleidsveranderinge ten opsigte van ander sake te vertraag, is die Ministerie ten gunste van die afkondiging van meer as een wet.
- In so 'n geval moet 'n Wet op Regulerende Gesagsliggame so vinnig moontlik afgekondig word vir sake wat nie van besprekings afhanklik is nie.

Sulke sake sal die skepping en bemagtiging van 'n onafhanklike Suid-Afrikaanse Regulerende Owerheid vir Telekommunikasie die skepping en bemagtiging van 'n universele diens-agentskap en die herroeping of wysiging van wette wat tans sulke skepping of bemagtiging verhinder, insluit. (Byvoorbeeld, bepalinge wat tans die verantwoordbaarheid van Telkom aan die Regulerende Gesagsliggaam uitsluit, sal herroep en/of gewysig word.)

- Hierna en na afloop van die samesprekings kan enige verandering in Telkom se eienaarskapstruktuur gefasiliteer word deur 'n Poswysigingswet af te kondig of anders 'n Telekommunikasiewet. Verder kan die nodige duidelikheid gesoek en gekry word deur terselfdertyd 'n Posdienswet af te kondig.

10.6 Om op te som: die Ministerie verkies dat een stuk wetgewing afgekondig word. Indien die huidige samesprekings oor die herstrukturering van staatsbates hierdie moontlikheid uitsluit, dan staan die Ministerie die afkondiging van 'n Wet op Regulerende Owerhede voor, en daarna 'n Telekommunikasiewet en 'n Posdienswet (laasgenoemde om die oorblyfsels van die Poswet te herstrukturer).

ONDERSKIEPING VAN OPROEPVERKEER

10.4 In hierdie opsig staan die Ministerie die toepassing van die volgende beginsels

VOOT

- Die reg van die Regering om telekommunikasieverkeer te onderskep moet streng beperkt word.
- Die Wet op die Verbod op Onderskeping en Monitoring moet herzien word om te versek dat daar voldoende veiligheidsmaatreëls in plek is. So 'n herziening moet noodwendig op openbare debat en die deelname van ander Ministeries soos die van Veiligheid en Sekuriteit betrek.
- Die kwessie van verskonde onderskeping moet met spesifieke wetgewing hanteer word soos wat van die geval is.

AFKONDIGING EN HERROEPING

10.5 In die lys van die huidige samevoegings tussen die Regering en verskeie ander

Arbeid oor die herstruktuur van staatspats (die samevoegings) is die

Ministerie van Gunste van die verskeie

INHOUD

No.

Page
No.Gazette
No.

ALGEMENE KENNISGEWING

Ministerie vir Pos, Telekommunikasie- en Uitsaaiwese

Algemene Kennisgewing

301 Witskrif oor Telekommunikasiebeleid

1 17040